

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย
ของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก

**Factors Affecting the Political Participation Behavior of Students
at the Army Non-Commissioned Officer School in Thailand**

อภิสิทธิ์ สีเคน

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสยาม

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย
ของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก

(ภาษาอังกฤษ) Factors Affecting the Political Participation Behavior of Students at the
Army Non-Commissioned Officer School in Thailand

นามผู้วิจัย (ภาษาไทย) อภิสิตhee สีเคน

(ภาษาอังกฤษ) Apisith seeken

รหัสประจำตัวนักศึกษา 6517900008

สาขา การปกครอง

คณะ บัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์

ปีการศึกษา 2566

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากบัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์แล้ว

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตาภา จิรศิริกุล)

เมื่อวันที่...30...../...ต.ค..../...2566.....

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐศาสตร์

เมื่อวันที่...30...../...ต.ค..../...2566.....

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย
ของนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก

โดย : อภิลิทธิ สีเคน

ชื่อปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขา : การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา :

(ผศ.ดร.จิตาภา ธีรศิริกุล)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก ใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) มุ่งเน้นการศึกษาในพื้นที่ โรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนรวม 400 คน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ กองร้อยที่ศึกษา ระดับการศึกษา รายได้ ครอบครัวต่อเดือน แตกต่างกันส่งผลต่อระดับการส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และการกล่อมเกลตาทางการเมืองด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสถาบันการศึกษา และด้านสื่อมวลชน มีผลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย ในระดับปานกลาง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในเรื่องการมีส่วนร่วมควรปลูกฝังค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ ที่สอดคล้องตามหลักประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตย, โรงเรียนนายสิบทหารบก,การปกครอง

Abstract

Title : Factors Affecting the Political Participation Behavior of Students at
the Army Non-Commissioned Officer School in Thailand

By : Apisith Seeken

Degree : Master's degree of Political Science

Major : Political Science

Advisor :
(Asst. Prof. Dr. Jidapa Thirasirikul)

This research aimed to study the factors affecting the political participation behavior of students at the Army Non Commissioned Officer School in Thailand. A survey research method was utilized, focusing on the Army Non-Commissioned Officer School area, as a case study of the students from the 2nd Army NCO Student Battalion and data was collected from a sample of 400 students through accidental sampling.

The study revealed that 1) personal factors, including age, company of study, educational level, and monthly family income, significantly influenced the political participation behavior of students at the Army Non-Commissioned Officer School in Thailand at a statistical significance level of 0.05. Moreover, political socialization from family, peer groups, educational institutions, and mass media had a positive effect on their political participation, with a statistical significance level of 0.05. Recommendations in enhancing the political participation behavior of students at the Army Non-Commissioned Officer School in Thailand included family institutions, educational institutions, and relevant government agencies should instill values, knowledge, and understanding in line with democratic principles with the King as Head of State. This will ensure that students participate in political activities appropriately.

Keywords: Democratic Political Participation, Army Non-Commissioned Officer School,
The government

Approved by

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงและสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจาก ผศ.ดร.จิตภา ถิรศิริกุลและ ผศ.ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร ที่กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะ แก้ไข และปรับปรุง สารนิพนธ์เล่มนี้ได้อย่าง เต็มกำลัง ด้วยความเมตตาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ทั้งในเรื่องของความรู้คุณธรรม จริยธรรม การดำรงชีวิตให้เป็นสุข รวมทั้งคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่วงศ์เดือน พรหมดี นางสาวชมพูนุท หิริโกกุล และครอบครัวที่ให้ความรัก ความห่วงใย รวมถึงกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ประโยชน์อันพึงได้รับจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศคุณความดีมอบเป็นสิ่งบูชาแด่ บพกาวิ และอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษารั้งนี้

อภิสิทธิ์ สีเคน

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	
ภาษาไทย.....	(ก)
ABSTRACT.....	(ข)
กิตติกรรมประกาศ.....	(ค)
สารบัญ.....	(ง)
สารบัญตาราง.....	(ฉ)
สารบัญรูปภาพ.....	(ช)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	(1)
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	(4)
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	(4)
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	(5)
1.5 นิยามศัพท์.....	(5)
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนนายสิบทหารบก.....	(7)
2.1.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนนายสิบทหารบก.....	(7)
2.1.2 สัญลักษณ์ประจำกองร้อยนักเรียนนายสิบ.....	(10)
2.1.3 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ภารกิจ โรงเรียนนายสิบทหารบก.....	(12)
2.2 แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	(13)
2.2.1 ความหมายการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	(13)
2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	(15)
2.2.3 รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	(18)
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	(25)
2.4 กรอบแนวคิด.....	(31)
2.5 สมมติฐานในการวิจัย.....	(32)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	(33)
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	(34)
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	(35)
3.4 การทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัย.....	(36)
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	(37)
3.6 การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	(38)
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล.....	(40)
4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทย...	(42)
4.3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทย	(45)
4.4 ผลการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐาน.....	(46)
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	(54)
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	(57)
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	(61)
บรรณานุกรม.....	(63)
ภาคผนวก.....	(64)
ประวัติผู้วิจัย.....	(69)

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม	(40)
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย ได้แก่ ปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง ด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสถานบันการศึกษา และด้านสื่อมวลชน	(42)
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ทางการเมืองการปกครองไทย ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย และด้านความเชื่อมั่นในหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย.....	(45)
4.4 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามอายุ	(46)
4.5 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย แตกต่างกัน ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05	(47)
4.6 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามกองร้อยที่ศึกษา	(48)
4.7 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีกองร้อยที่ศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองไทย แตกต่างกัน ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05	(48)
4.8 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	(49)
4.9 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองไทย แตกต่างกัน ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference(LSD) ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05	(50)

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10	ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามรายได้ครอบครัวต่อเดือน.....(50)
4.11	ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับรายครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามรายได้ครอบครัว ต่อเดือนแตกต่างกัน ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference(LSD) ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05.....(51)
4.12	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกล่อมเกลาทางการเมืองที่ส่งผลให้นักเรียน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย.....(52)
4.13	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....(53)

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....(31)

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยยึดถือหลักการว่าอำนาจสูงสุดในประเทศเป็นของประชาชน ประชาชนปกครองตนเองมีฐานะเป็นเจ้าของประเทศ ดังนั้นประชาชนจึงต้องรับผิดชอบต่อความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศหรือสังคมของตนเอง ในการสร้างความเจริญให้เกิดขึ้นหรือป้องกันความเสื่อมมิให้เกิดขึ้น ประชาชนจึงต้องเข้าไปมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารปกครองบ้านเมืองในทุกระดับอย่างเท่าเทียมกัน การปกครองนั้นจะประสบความสำเร็จหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับคุณลักษณะสำคัญหลายประการของพลเมือง หนึ่งในคุณลักษณะเหล่านั้นคือ การมีความเข้าใจ หลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เข้าใจการเลือกตั้งและมีส่วนร่วมทางการเมือง (ปริญญา เทวานฤมิตรกุล, 2566)

ประเทศไทยนั้น นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาสู่ระบอบประชาธิปไตย ปัญหาหลักในการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย นอกจากปัญหาในด้านโครงสร้างและสถาบันทางการเมืองแล้ว ยังมีอุปสรรคในด้าน การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน จนอาจกล่าวได้ว่าประชาธิปไตยของไทยนั้นล้มลุกคลุกคลานมาเกือบตลอด เพื่อที่จะให้ได้มีระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์นั้น ประชาชนจำเป็นต้องสนใจการเมือง ต้องติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวทางการเมืองและต้องมีความกระตือรือร้นที่จะมีบทบาทร่วมทางการเมือง ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อประชาชน และโดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาซึ่ง ได้รับสมญานามว่า “ปัญญาชน” เป็นผู้ที่มิระดับความรู้และสติปัญญาสูง อันจะเป็นกำลังสำคัญของชาติและเป็นพลังที่สำคัญทางการเมืองที่มีต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยทั้งในปัจจุบันและอนาคต

หลังจาก 14 ตุลาคม 2516 นักศึกษารวมทั้งนักเรียนชั้นมัธยมปลายมีความตื่นตัวทางการเมืองและทางสังคมสูงมาก พวกเขาสนใจอ่านหนังสือ ชมนิทรรศการและเข้าร่วมฟังอภิปราย เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาประเทศให้เป็นธรรม และเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างคึกคักมาก กลุ่มที่เป็นพวกหัวก้าวหน้าเป็นนักกิจกรรม ศึกษาปัญหาของชาวนา คนงาน และปัญหาต่าง ๆ ของประเทศอย่างเอาจริงเอาจัง บางคนถึงกับหยุดพักการเรียน เป็นอาสาสมัครลงไปทำงานเพื่อศึกษา และจัดตั้งองค์กรในหมู่

ชาวนาและคนงาน นักศึกษายังได้ร่วมกับประชาชนในเรื่องการเรียกร้องลดค่า เช่านา การเรียกร้องการเพิ่มค่าจ้างและสวัสดิการของแรงงาน การร่วมประท้วงเจ้าหน้าที่รัฐที่มี พฤติกรรมไม่เหมาะสม การเสนอให้มีการปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปทางเศรษฐกิจสังคมในด้านต่าง ๆ แม้แต่นักศึกษาอาชีพ ซึ่งเคยชอบตีกันเพราะเป็นหนทางแสดงออกความสามารถทางหนึ่งที่เหลืออยู่ก็ เลิกตีกัน เพราะพวกเขาได้รับการยอมรับจากสังคมและมีความเชื่อว่าพวกเขาสามารถมีบทบาทใน การสร้างประเทศให้เป็นประชาธิปไตยและเป็นธรรมขึ้นได้ (วิทยากร เชียงกูล,2561)

การมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นกลไกสำคัญเสมือนหัวใจในระบบประชาธิปไตย โดยเป็นการกระทำที่มีผลต่อการได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง หรืออำนาจการปกครองและการพ้นจากอำนาจนั้นรวมทั้งมีผลต่อนโยบายและการปฏิบัติตามนโยบายรัฐ ดังนั้นผู้ปกครองในระบบประชาธิปไตยซึ่งมีความชอบธรรมแห่งอำนาจปกครอง อันมีที่มาจากเหตุผลและหลักนิติธรรม จะอ้างความชอบธรรมแห่งอำนาจปกครองนี้ได้ก็ต่อเมื่อผู้ถูกปกครองเชื่อว่าการใช้อำนาจของผู้ปกครองนั้นถูกต้องตามกฎหมายและมีเหตุผลเพียงพอ ผู้ปกครองจึงต้องไม่ละเมิดกฎหมายและใช้อำนาจการปกครองอย่างมีเหตุผล (วัชรวิไล ไซยสาร,2545)

การเข้าร่วมและอุดมการณ์ทางการเมืองเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญที่รวมกับ องค์ประกอบอื่นแล้วทำให้เกิดเอกลักษณ์ ซึ่งเอกลักษณ์มีหลายองค์ประกอบคือร่างกาย เพศ สังคม อาชีพ จริยธรรม อุดมคติและคุณลักษณะทางจิตใจ ซึ่งประกอบกันเป็นตัวตนทั้งหมด จึงจำแนกบุคคล ได้โดยคุณลักษณะที่ปรากฏภายนอก ลักษณะนิสัย เพศ บทบาท สัมพันธภาพทางสังคมและการเป็น สมาชิกในกลุ่มอาชีพ และการทำงาน การเข้าร่วมและอุดมการณ์ทางด้านศาสนาและการเมืองรวมถึงการปรับตัวและลักษณะทางบุคลิกภาพ จึงอาจกล่าวได้ว่าเอกลักษณ์คือความคิดรวบยอดทั้งหมดของตัวตน อุดมการณ์ทางการเมืองมักได้รับการสำรวจตรวจกันในวัยรุ่นตอนปลาย

การเมืองเข้าไปมีบทบาทกับคนทุกวัยโดยเริ่มเห็นได้ชัดคือวัยรุ่น ธรรมชาติในตัววัยรุ่นและ พัฒนาการของวัยรุ่นถือว่าเป็นพลังสำคัญยิ่งในการพลิกโฉมทางการเมือง ความสนใจทางการเมืองและความสำนึกทางการเมือง เพราะว่าเป็นช่วงเวลาที่ยุโรปกำลังแสวงหาอุดมการณ์ทั้งส่วนตัวและอุดมการณ์ของสังคม เป็นช่วงเวลาที่วัยรุ่นมีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนอย่างแน่นแฟ้นและจงรักภักดี จึงมักรวมกลุ่มกันได้ง่ายมากกว่าคนในวัยต่างๆสามารถสร้างกลุ่มที่มีโครงสร้างแบบองค์กร ทำให้สร้างพลังกดดันทางสังคมได้ง่าย เป็นช่วงเวลาที่วัยรุ่นแสวงหาวีรบุรุษหรือผู้นำที่น่าเชื่อถือ หากผู้นำทางสังคมและการเมืองคนใดคนหนึ่งทำให้เขาประทับใจ เชื่อถือได้ เขาจะจงรักภักดี และทำตามแบบอย่างไม่ต้องตั้งคำถาม สงสัยในความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือหรือความไม่น่าเชื่อถือ เป็นช่วงเวลา

วัยรุ่นพัฒนาความนึกคิดอย่างมีเหตุผล เข้าใจเหตุผลของเหตุการณ์ทางสังคมและการเมืองจึงอาจ ขอมรับ แนวคิดทางสังคมและการเมืองใดการเมืองหนึ่งที่ตนเห็นทิศทางเดียวกับเหตุผลของตน

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยจะดำเนินไปอย่างสัมฤทธิ์ผลนั้นขึ้นอยู่กับ ตัวแปร 3 ตัวแปร คือ 1) สภาพสังคมและเศรษฐกิจต้องเอื้ออำนวย เช่น ในทางสังคมนั้นประชาชนที่มี การศึกษา ในระดับหนึ่ง มีความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครอง มีการตื่นตัวทางการเมือง มีโอกาส เข้าถึง สื่อสารมวลชน และมีโอกาสเข้าถึงข่าวสารข้อมูล ในระดับเดียวกันในทางเศรษฐกิจ ถ้าเป็น เศรษฐกิจ แบบอุตสาหกรรมหรือกึ่งอุตสาหกรรม กึ่งเกษตรกรรม ซึ่งยิ่งนำไปสู่ชุมชนเมืองยิ่งขึ้น และ จะส่งผล กระทบโดยตรงต่อการศึกษาและความตื่นตัวทางการเมือง ฯลฯ ก็จะมีส่วนสนับสนุนเป็น อย่างมากต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และการพัฒนาระบอบการปกครองการ ปกครองแบบ ประชาธิปไตยโดยต่อเนื่องและยั่งยืน 2) โครงการสร้างและกระบวนการประชาธิปไตย โดยระบุไว้ใน รัฐธรรมนูญ ให้มีรัฐสภา มีสถาบันฝ่ายบริหาร มีกระบวนการเลือกตั้ง กระบวนการ ตรวจสอบ ฯลฯ และที่สำคัญต้องรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน ในทางการเมือง 3) ตัวแปรสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการพัฒนาระบอบการปกครองแบบ ประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน นั่นคือ วัฒนธรรมทาง การเมืองแบบ ประชาธิปไตย ซึ่งจะต้องมีการเคารพสิทธิปัจเจกบุคคล การเคารพความเสมอภาคทาง การเมืองและทาง กฎหมายของปัจเจกบุคคล การเปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยทั่วไปของ ฝ่ายที่ปกครอง อำนาจอรัฐ มีความอดกลั้นต่อความคิดเห็นต่าง ๆ ฯลฯ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบ ประชาธิปไตยนี้จะ เป็นเสมือนวิญญูณที่หล่อเลี้ยงระบบประชาธิปไตย เพราะถึงแม้ตัวแปรที่หนึ่งหรือ สองจะออกมาดีเลิศ อย่างไรก็ตาม ถ้าขาดส่วนที่เป็นจิตวิญญูณคือส่วนที่เป็นประชาธิปไตย ก็จะไม่ ช่วยให้มีการผลักดันให้ มีการมีส่วนร่วมของประชาชนอันเป็นตัวแปรสำคัญที่สุดของการพัฒนาระบอบ การปกครองแบบ ประชาธิปไตยที่ต่อเนื่องและยั่งยืนได้ (ลิขิต ธีรเวคิน, 2553)

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นักเรียนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อ การเมือง การปกครองไทยเพราะนักเรียนเป็นต้นกล้าประชาธิปไตย ที่จะงอกงามขึ้นมาอย่างอุดม สมบูรณ์ด้วยความ เป็นประชาธิปไตย ดังนั้นการเข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมทางการเมืองการ ปกครองของ นักเรียนจะทำให้เกิดพลังการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อการพัฒนาการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย ใน ฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูที่มีหน้าที่จัดทำกรเรียนการสอนที่มุ่งเน้น ในการพัฒนาความพลเมืองของชาติ จึงมี ความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.น.นส.ที่ 2 เพื่อใช้เป็นแนวทางพัฒนาการปรับปรุง

กระบวนการเรียนการสอนการพัฒนา หลักสูตรให้สามารถส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียน สนับสนุนให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทของตนที่มีต่อการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย ในฐานะพลเมืองที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2

1.2.2 เพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษานี้ศึกษาเฉพาะนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 โรงเรียนนายสิบทหารบก

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2

1.3.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.3.1 ประชากรการวิจัย คือ นักเรียนกองพัน. นนส. ที่ 2 โรงเรียนนายสิบทหารบก ยอดรวม 834 นาย แบ่งออกดังนี้

- (1) ร้อย.นนส.ที่ 1 จำนวน 210 นาย
- (2) ร้อย.นนส.ที่ 2 จำนวน 209 นาย
- (3) ร้อย.นนส.ที่ 3 จำนวน 208 นาย
- (4) ร้อย.นนส.ที่ 4 จำนวน 207 นาย

1.3.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนกองพัน. นนส. ที่ 2 โรงเรียนนายสิบทหารบก ขอดรวม 400 นาย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และได้มาจากการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) แบ่งออกดังนี้

- (1) ร้อย.นนส.ที่ 1 จำนวน 100 นาย
- (2) ร้อย.นนส.ที่ 2 จำนวน 100 นาย
- (3) ร้อย.นนส.ที่ 3 จำนวน 100 นาย
- (4) ร้อย.นนส.ที่ 4 จำนวน 100 นาย

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาในการดำเนินการ ตั้งแต่เดือนเมษายน - สิงหาคม 2566

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการ พัฒนาการเรียนการสอน

1.4.2 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 พฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกในกิจกรรมทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยด้วยความสมัครใจที่ไม่ว่าจะบรรลุผลสำเร็จหรือไม่จะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องและจะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐหรือต่อการบริหารงาน ของรัฐหรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาล ไม่ว่าจะ เป็นในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติซึ่ง แสดงออกมาในรูปแบบกิจกรรมกรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทย

1.5.2 การเข้าชื่อเพื่อเรียกร้องประเด็นสาธารณะ หมายถึง การที่นักเรียนร่วมลงชื่อเพื่อเคลื่อนไหว ผลักดันประเด็นปัญหาในด้านต่าง ๆ ทางสังคม ซึ่งส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่เป็นประเด็น สาธารณะ (Public Issue) ที่มีผลกระทบต่อสังคมส่วนใหญ่ อาทิประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน ประเด็น ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ประกอบด้วย 1) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 2) ประสบการณ์ในการทำกิจกรรม สาธารณประโยชน์ 3) ความสนใจทางการเมืองการปกครอง ของครอบครัว 4) ความรู้ทางการเมืองการปกครองไทย พฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมือง

1.5.3 การร่วมกิจกรรมขององค์กรทางการเมือง หมายถึง การที่นักเรียนร่วมทำกิจกรรมของกลุ่ม องค์กรใดองค์กรหนึ่งทางการเมือง โดยมีเป้าหมายเข้าไปมีอิทธิพลต่อประเด็นที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ เฉพาะกลุ่มของนักเรียนหรืออาจจะเป็นผลประโยชน์ต่อส่วนรวม

1.5.4 การร่วมประชุมหรือทำกิจกรรมของชุมชน หมายถึง การที่นักเรียนเข้าร่วม ประชุมหรือทำ กิจกรรมของชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ทั้งในด้าน การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ให้ดีขึ้น

1.5.5 การร่วมชุมนุมทางการเมือง หมายถึง การที่นักเรียนเข้าร่วมรวมกลุ่มกันใน การดำเนิน กิจกรรมเคลื่อนไหวทางการเมือง เพื่อแสดงให้สังคมประจักษ์ถึงแนวทาง ความคิด และ อุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มซึ่งได้ใช้การชุมนุมและการเคลื่อนไหวของมวลชนในที่สาธารณะเพื่อหวังผลให้เกิด การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองตามเป้าหมายที่กลุ่มคนได้ตั้งไว้

1.5.6 การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ หมายถึง การที่นักเรียน แสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้วยการเขียนข้อความ ภาพเคลื่อนไหว หรือแบ่งปันรูปในเครือข่าย อินเทอร์เน็ตกับ เพื่อนฝูงของตนเองหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่าง ๆ

1.5.7 นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาใน โรงเรียนนายสิบทหารบก กองพัน.น.นส.ที่ 2 ใน ปีการศึกษา 2566

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียนกองพัน.นนส.ที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการแนวความคิด ทฤษฎี จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ โดยแบ่งเนื้อหาได้ ดังนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนนายสิบทหารบก

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนนายสิบทหารบก

2.1.2 สัญลักษณ์ประจำกองร้อยนักเรียนนายสิบ

2.1.3 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ภารกิจ โรงเรียนนายสิบทหารบก

2.2 แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.2.1 ความหมายการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.2.3 รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4 กรอบแนวคิด

2.5 สมมุติฐานในการวิจัย

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนนายสิบทหารบก

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนนายสิบทหารบก

โรงเรียนนายสิบทหารบกได้รับการจัดตั้งขึ้นมาควบคู่กับโรงเรียนคะเต็ด (นายร้อย) ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปี พ.ศ.2424 โดยมีมุ่งหมายให้โรงเรียนนายสิบทหารบกเป็นสถาบันผลิตนายสิบ ประวัติโรงเรียนนายสิบทหารบกจากอดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแนวทางในการจัดการฝึกศึกษาให้สอดคล้อง กับการเมืองการปกครอง สถานะเศรษฐกิจและสังคม จิตวิทยา ตลอดจนการปฏิรูประบบการทหารของประเทศซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงตามลำดับ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2424 เริ่มจัดตั้งโรงเรียนนายสิบ ในวังสวนกุหลาบ ปี พ.ศ.2439 จัดตั้งกองโรงเรียนนายสิบ

ปี พ.ศ.2440 กำหนดให้ขึ้นสมทบกับ โรงเรียนนายร้อยจัดเป็นกองร้อยที่ 2 สำหรับนักเรียนนายสิบ ปี พ.ศ.2446 ได้แยกโรงเรียนนายสิบออกจากโรงเรียนนายร้อยไปขึ้นการบังคับบัญชากับกรมบัญชาการทหารบกมณฑลต่าง ๆ และในปี พ.ศ.2452 ได้โอนมาสังกัดกองพลทหารบก

ลักษณะกิจการในการตรวจการฝึกหัดสั่งสอนทหารเป็นส่วนเฉพาะเหล่าและชนิดของเหล่าทหารบก ประกอบด้วย กรมจเรทหารบก กรมจเรทหารม้า กรมจเรทหารปืนใหญ่ กรมจเรทหารช่าง ซึ่งจะมีกองโรงเรียนนายสิบสังกัดแต่ละเหล่า ต่อมาในปี พ.ศ.2474 รัฐบาลคัดถอนรายจ่ายต่าง ๆ มีการปลดข้าราชการออก ลดเงินเดือน ลดเวลาการเกณฑ์ทหารลง จึงยุบโรงเรียนนายสิบสังกัดกรมจเรทหารบก (ราว ม้า ปืน ช่าง สื่อสาร) ตั้งเป็นโรงเรียนนายสิบพลรบ ขึ้นกับกรมยุทธศึกษาทหารบก แต่ในเมื่อปี พ.ศ.2475 ยังคงปิดการฝึกศึกษาเนื่องจากสถานการณ์ภายในประเทศอยู่ในระหว่างเปลี่ยนการปกครอง

ปี พ.ศ.2482 กองทัพต้องขยายกำลังและประสิทธิภาพกำลังพลจึงได้ย้ายโรงเรียนนายสิบพลรบไปอยู่ค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช จว.ลพบุรี และเปลี่ยนนามหน่วยเป็นกองโรงเรียนนายสิบ พลรบ ร้อยเอก สฤษดิ์ ฐนะรัชต์ เป็นผู้บังคับบัญชาของโรงเรียนดำเนินการผลิตนักเรียนนายสิบเหล่ารบ ต่อมาในปี พ.ศ.2483 ได้เปลี่ยนนามหน่วยเป็นกองโรงเรียนนายสิบทหารราบ แต่ไม่มีการฝึกศึกษาตามหลักสูตรเนื่องจากกรณีพิพาทอินโดจีนกำลังพลและนักเรียนนายสิบทุกคนได้เข้าร่วมการรบ กองโรงเรียนนายสิบทหารราบได้จัดการศึกษาในปี พ.ศ.2486 ผลิตนักเรียนนายสิบโครงการเร่งรัดระยะเวลาการศึกษา 2 ปี จำนวน 3 รุ่น ซึ่งในปีดังกล่าว ได้เกิดสงครามมหาเอเชียบูรพาจึงได้ย้ายนักเรียนนายสิบไปศึกษาที่หมู่บ้าน ชันหมาก อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี และได้ย้ายกลับเข้าที่ตั้งเดิมที่ค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ในปี พ.ศ.2487 และจัดการฝึกศึกษาจนถึงปี พ.ศ.2493

ต่อมากองทัพบก มีนโยบายที่จะปรับปรุงหลักสูตรนักเรียนนายสิบทหารบกให้มีระยะเวลาศึกษา 2 ปี โดยให้นักเรียนนายสิบทุกเหล่าเข้ารับการฝึกศึกษาร่วมกันในชั้นปีที่ 1 แล้วแยกสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินการ 24 มิถุนายน 2508 กรมยุทธศึกษาทหารบกได้เชิญผู้แทนหน่วย ที่เกี่ยวข้องประชุมหารือ พิจารณาวางแนวทางการจัดทำหลักสูตรนักเรียนนายสิบระยะเวลาศึกษา 2 ปี ขึ้นให้พร้อมที่จะเปิดการศึกษาได้ทันในปี 2410 และให้แนวทางในการปฏิบัติดังนี้

1. ศูนย์การทหารราบ จัดทำหลักสูตรนักเรียนนายสิบ ชั้นปีที่ 1
2. เหล่าสายวิทยาการ จัดทำหลักสูตรนักเรียนนายสิบ ชั้นปีที่ 2
3. เลือกเหล่าเมื่อจบการศึกษาในชั้นปีที่ 1
4. ส่งนักเรียนนายสิบที่มีความรู้และความประพฤติดีไปเรียนที่โรงเรียนเตรียมทหารเมื่อ

จบชั้นปีที่ 1

5. ให้พร้อมที่จะเปิดการศึกษาได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 510

6. ให้มีการศึกษาในวิชาสามัญควบคู่ไปกับการฝึก-ศึกษาวิชาทหาร

วันที่ 1 กรกฎาคม 2509 กองทัพบกออกคำสั่ง(เฉพาะ) ที่ 306/09 ให้โรงเรียนนายสิบทหารบก ขึ้นการบังคับบัญชาต่อกรมยุทธศึกษาทหารบก และให้มีที่ตั้งปกติ ณ ค่ายธนະรัชต์ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แต่ในขั้นต้นให้มีที่ตั้งชั่วคราวที่ ค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช จังหวัดลพบุรี

วันที่ 16 มกราคม 2510 เนื่องจากศูนย์การทหารราบจะต้องเคลื่อนย้ายจากค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช จังหวัดลพบุรี เพื่อไปเข้าที่ตั้งใหม่ ณ ค่ายธนະรัชต์ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กรมยุทธศึกษาทหารบก จึงจัดทำโครงการขึ้น 2 โครงการ คือโครงการพัฒนาศูนย์การทหารราบ และโครงการจัดตั้งโรงเรียนนายสิบทหารบก แต่เนื่องจากระยะนั้นเป็นหัวงระหว่างปีงบประมาณ 2510 กระทรวงกลาโหมจึงได้อนุมัติหลักการให้เสนอของบประมาณในปี 2511

วันที่ 18 เมษายน 2510 กองทัพบก ออกคำสั่ง ที่ 101/2510 บรรจุนายทหารเป็นเจ้าหน้าที่โครงการและปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนนายสิบทหารบก

วันที่ 23 มิถุนายน 2510 กองทัพบก ออกคำสั่ง (เฉพาะ) ที่ 171/10 จัดตั้งโรงเรียนนายสิบทหารบก และให้เตรียมการที่จะเปิดการศึกษาได้ในปีการศึกษา 2511

วันที่ 25 มิถุนายน 2511 โรงเรียนนายสิบทหารบก เริ่มดำเนินการเคลื่อนย้ายไปเข้าที่ตั้งปกติ ตามคำสั่งกองทัพบก โดยทางรถไฟ และเสร็จสิ้นการเคลื่อนย้าย เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2511

วันที่ 21 สิงหาคม 2511 กรมยุทธศึกษาทหารบก ออกคำสั่ง ที่ 122/2511 มอบการบังคับบัญชาโรงเรียนนายสิบทหารบกให้กับศูนย์การทหารราบ

วันที่ 29 สิงหาคม 2511 เริ่มเปิดการศึกษาตามหลักสูตรใหม่ 2 ปี นับเป็น นักเรียนนายสิบทหารบก รุ่นที่ 1/2511 โดยศึกษารวมกันที่โรงเรียนนายสิบทหารบก ในชั้นปีที่ 1 และแยกศึกษา ณ โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ ในชั้นปีที่ 2

ปี พ.ศ.2528 เป็นต้นไป เหล่าสายวิทยาการเป็นหน่วยรับผิดชอบจัดการฝึกศึกษานักเรียนนายสิบแต่ละเหล่า ในห้วงเวลาเดียวกันกองทัพบกขาดแคลนกำลังพลเป็นจำนวนมากจึงได้อนุมัติให้เปิดโรงเรียนนายสิบกองทัพบกจัดการศึกษาหลักสูตร 1 ปี ในแต่ละกองทัพบก (ทภ.1 ทภ.2 ทภ.3 และ ทภ.4) ผลิตินักเรียนนายสิบทหารบกจำนวน 2 รุ่น ในปี พ.ศ.2527 – พ.ศ.2528 หน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ โรงเรียนสงครามพิเศษ ผลิตินักเรียนนายสิบทหารบก จำนวน 5 รุ่น เมื่อ พ.ศ.2527 – พ.ศ.2530

ปี พ.ศ.2545 กองทัพบกได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรเป็น จำนวน 1 ปี และให้นักเรียนได้เลือกเรียนในสายวิชาการ จำนวน 2 เดือน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 ถึง ปี พ.ศ. 2550

ปี พ.ศ.2550 กองทัพบกได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรเป็น แบ่งออกเป็น 2 ผลัด คือ ผลัดที่ 1 และผลัดที่ 2 โดยศึกษาที่โรงเรียนนายสิบทหารบก จำนวน 6 เดือน และให้นักเรียนเลือกเรียนในสายวิชาการ จำนวน 6 เดือน รวมเป็น 1 ปี จนถึงปีปัจจุบัน

2.1.2 สัญลักษณ์ประจำกองร้อยนักเรียนนายสิบ

ในปี พ.ศ. 2540 กองทัพบกได้ดำเนินการอนุมัติให้มีการเปิดการเรียนการสอนนักเรียนนายสิบชั้นใหม่ โดยพลเอก เศรษฐาน ฐานะจาโร ผู้บัญชาการทหารบกได้ ประกาศเอกลักษณ์ที่ควรปลูกฝังให้มีในคุณลักษณะทหาร หรือแนวคิดในการต่อสู้ทางยุทธวิธี ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนนายสิบทหารบก ได้จัดกองพันนักเรียน 3 กองพัน กองร้อยนักเรียน 12 กองร้อย และแต่ละกองร้อยจะมีสัตว์ที่เป็นชื่อเรียกกองร้อยแต่ละกองร้อยดังนี้

***กองพันนักเรียนนายสิบที่ 1

- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 1 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 1 (กองร้อยกระทิง)
- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 1 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 2 (กองร้อยสิงโต)
- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 1 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 3 (กองร้อยอินทรี)
- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 1 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 4 (กองร้อยคชสาร)

***กองพันนักเรียนนายสิบที่ 2

- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 2 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 1 (กองร้อยจิ้งจอก)
- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 2 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 2 (กองร้อยฉลาม)
- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 2 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 3 (กองร้อยจระเข้)
- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 2 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 4 (กองร้อยอาชา)

***กองพันนักเรียนนายสิบที่ 3

- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 3 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 1 (กองร้อยเสือโคร่ง)
- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 3 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 2 (กองร้อยเสือดาว)
- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 3 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 3 (กองร้อยผึ้งหลวง)
- กองพันนักเรียนนายสิบที่ 3 กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 4 (กองร้อยหมูป่า)

โรงเรียนนายสิบทหารบก มีโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการให้นักเรียนเลือกไปศึกษา จำนวน 13 เหล่า โดยจะเรียงตามคะแนนที่ได้จากการเรียน ณ โรงเรียนนายสิบทหารบกในแต่ละปีการศึกษา จะมีโควต้าให้นักเรียน ไปศึกษาต่อ ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษาละ 20 นาย โดยนักเรียนที่คะแนนลดลงมานั้นจะมีเหล่าให้เลือกแต่ละผลัด ดังนี้

1. เหล่าทหารราบ
2. เหล่าทหารม้า
3. เหล่าทหารปืนใหญ่
4. เหล่าทหารช่าง
5. เหล่าทหารสื่อสาร
6. เหล่าทหารสรรพาวุธ
7. เหล่าทหารแพทย์
8. เหล่าทหารขนส่ง
9. เหล่าทหารพลาธิการ
10. เหล่าทหารการข่าว
11. เหล่าทหารสารวัตร
12. เหล่าทหารการสัตว
13. เหล่าทหารการเงิน

ปัจจุบัน โรงเรียนนายสิบทหารบกได้มีการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาให้เห็นในเชิงประจักษ์ โดยการปรับเปลี่ยนกระบวนการด้วย การนำนโยบายของกรมยุทธศึกษาทหารบก มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียนจัดตั้งมูลนิธิ การจัดตั้งหอเกียรติยศ การจัดพิธีสวนสนามอำลาผู้บังคับบัญชา ครูอาจารย์ ของนักเรียนนายสิบทหารบก และการจัดหลักสูตรเตรียมทหารทรหด เป็นต้น มีรายนามผู้บังคับบัญชาโรงเรียนนายสิบทหารบก ณ วันที่ 23 มีนาคม 2566 ดังนี้

- (1) พลตรี สมพร ค่อนสิงหะ ตำแหน่ง ผู้บัญชาการ โรงเรียนนายสิบทหารบก
- (2) พันเอก ศิวคล ยาคคล้าย ตำแหน่ง ผู้บังคับการกรมนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก
- (3) พันโท นคร พิมสาร ตำแหน่ง ผู้บังคับกองพันนักเรียนนายสิบที่ 2
- (4) ร้อยโท วิชิต ประทุมโม ตำแหน่ง ผู้บังคับกองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 3

2.1.3 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ภารกิจโรงเรียนนายสิบทหารบก

2.1.3.1 ปรัชญาโรงเรียนนายสิบทหารบก

พัฒนาขีดความสามารถในการจัดการฝึกศึกษาให้กับนักเรียนนายสิบทหารบก โดยมุ่งเน้นเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา สนองตอบทางนโยบายทางการศึกษาของกองทัพบก เพื่อผลิตนายทหารประทวนหลัก ให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งของตนอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และ คุณสมบัติตามที่กองทัพบกต้องการ ตลอดจนมีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยยึดหลักปรัชญา 5 ประการ ของโรงเรียนนายสิบทหารบก “จงรักภักดี มีความรู้ อยู่ในระเบียบวินัย ใจคุณธรรม ลักษณะผู้นำเด่น”

2.1.3.2 วิสัยทัศน์โรงเรียนนายสิบทหารบก

โรงเรียนนายสิบทหารบก เป็นองค์กรที่มั่นคงในการผลิตทหารประทวนให้กับกองทัพบก ได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล โดยมุ่งเน้นมาตรฐานความรู้ คู่วินัยอีกทั้งมีเกียรติศักดิ์ศรี เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานในกองทัพบก บุคคล และหน่วยงานภายนอก

2.1.3.3 พันธกิจ โรงเรียนนายสิบทหารบก

1) ให้การฝึก – ศึกษา แก่นักเรียนนายสิบทหารบก ตามหลักสูตรที่กองทัพบกกำหนดผลิตนายทหารชั้นประทวน ให้กับเหล่าทหารกองทัพบก

2) ปกครองบังคับบัญชา เสริมสร้าง และพัฒนานักเรียนนายสิบทหารบก และบุคลากรทางการศึกษา ในด้านคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัยทางทหาร

3) ส่งเสริม และพัฒนาด้านวิชาการให้กับครู – อาจารย์

4) ทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

5) พัฒนาสถาบันให้มีศักยภาพ และมีคุณภาพสู่มาตรฐาน

2.1.3.4 วัตถุประสงค์โรงเรียนนายสิบทหารบก

1) ผลิตนักเรียนนายสิบทหารบก ให้มีความรู้เป็นผู้นำหน่วยทหารที่ดีมีจริยธรรมและมีความรู้ทางทหารที่เหมาะสมกับตำแหน่งที่บรรจุ ตามหลักสูตรที่กำหนด ให้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ

2) ให้กำลังพลมีส่วนร่วมในการบริหาร และพัฒนาหลักสูตร

3) เพื่อให้หน่วยมีส่วนร่วมในการบริการสังคม

4) เพื่อให้หน่วยมีกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม

5) ให้นักเรียนนายสิบทหารบก มีความรู้ทางวิชาการ เพื่อการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

2.1.3.5 การกิจโรงเรียนนายสิบทหารบก

มีหน้าที่ให้การฝึกศึกษา แก่นักเรียนนายสิบทหารบกตามที่หลักสูตรกำหนด โดยมีผู้บัญชาการโรงเรียนนายสิบทหารบก เป็นผู้บังคับบัญชา

2.1.3.6 จำนวนนักเรียนกองพัน.นนส.ที่ 2 มีจำนวนนักเรียนกองพัน. นนส. ที่ 2 ยอด รวม 735 นาย แบ่งออกดังนี้

- 1) ร้อย.นนส.ที่ 1 จำนวน 184 นาย
- 2) ร้อย.นนส.ที่ 2 จำนวน 184 นาย
- 3) ร้อย.นนส.ที่ 3 จำนวน 184 นาย
- 4) ร้อย.นนส.ที่ 4 จำนวน 183 นาย

2.2 แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.2.1 ความหมายการมีส่วนร่วมทางการเมือง

สมบัติ นามบุรี (2562) หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้น ประชาชนสามารถมีความคิดเห็นต่อการเมือง ตามกฎหมายที่กำหนด โดยนำมาซึ่งผลประโยชน์ต่อประเทศชาติและบ้านเมือง เพื่อให้บ้านเมืองเกิดการพัฒนาย่างต่อเนื่อง และให้ตรงตามความต้องการของประชาชนที่ได้เลือกพรรคการเมืองเข้ามาทำหน้าที่เป็นรัฐบาล ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นทางการเมืองของรัฐบาล ไม่ว่าจะเข้าไปในระดับท้องถิ่นหรือระดับภาครัฐก็ตาม เพื่อลดอิทธิพลของกลุ่มการเมือง หรือกดดันรัฐบาลให้กระทำตามที่พลเมืองผู้นั้นหรือกลุ่มนั้นต้องการ ตลอดจนมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับภาครัฐ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมในการเมืองนั้นจะมีลักษณะที่รวมกัน ต้องเป็นไปตามความสมัครใจและ ต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ นอกจากนี้ กิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองต้องเป็นไปตามที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ หรืออาจใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ได้

การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นกลไกที่มีความสำคัญต่อระบอบประชาธิปไตย การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของรัฐบาล และเป็นกระบวนการพัฒนาทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของแต่ละประเทศ ประเทศที่พัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะกำหนดให้ประชาชนทุกระดับมีสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามกฎหมาย และมีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นธรรมในทุกมิติกระบวนการทางการเมือง

การรวมตัวกันของบุคคลเป็นกลุ่มบุคคลหรือองค์กรในสังคม มีเป้าหมายหลักอยู่ที่การรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มคนเท่านั้น โดยไม่มีเป้าหมายที่จะเข้าไปเป็นรัฐบาลเพื่อบริหารประเทศแต่อย่างใด สำหรับเป้าหมายของแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกันไป บางกลุ่มอาจเรียกร้องให้รัฐบาลทำตามสิ่งที่กลุ่มคนต้องการ เช่น การเรียกร้องให้แก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินทำมาหากิน ราคาพืชผักผลไม้ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่กลุ่มของตน หรืออาจเรียกร้องให้รัฐบาลจัดทำนโยบายหรือโครงการที่กลุ่มนั้น ๆ จะได้รับประโยชน์ เป็นต้น

การมีส่วนร่วมในรูปแบบของพรรคการเมือง การรวมกลุ่มของบุคคลที่มีความเชื่อทางการเมืองคล้ายกันนั้น มีเป้าหมายหลักอยู่ที่การส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อไปทำหน้าที่ทั้งฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ อย่างไรก็ตามการเข้าร่วมตัวกันในรูปแบบพรรคการเมืองยังมีเป้าหมายอื่นอีกเช่น การให้การศึกษาเกี่ยวกับการเมืองแก่ประชาชน การดูแลและรักษาผลประโยชน์ของส่วนร่วม การสร้างผู้นำทางการเมือง การควบคุมและติดตามตรวจสอบทางการเมือง ในส่วนของประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในพรรคการเมืองได้ เช่น การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การบริจาคเงินสนับสนุนกิจกรรมของพรรคการเมือง การช่วยเหลือใน ช่วงที่มีการเลือกตั้ง เป็นต้น

การมีส่วนร่วมของการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ถือเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่สำคัญของการบริหารประเทศภายใต้ระบอบประชาธิปไตยแต่สิ่งที่ควรตระหนักคือจำนวนผู้ที่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนมากไม่ได้หมายความว่าถึงความเป็นประชาธิปไตยของประเทศหากแต่การใช้สิทธิเลือกตั้งในรูปแบบประชาธิปไตยที่แท้จริง ต้องมีลักษณะดังนี้

การใช้สิทธิโดยอิสระ คือ การใช้สิทธิเลือกตั้งจะต้องเกิดจากความสมัครใจ ไม่ได้เกิดมาจากการบังคับหรือข่มขู่หรือสัญญาว่าจะให้ผลตอบแทนในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

การเลือกตั้งโดยลับ การออกเสียงต้องกระทำแต่เพียงลำพัง โดยไม่มีผู้อื่นอยู่ร่วมด้วย หรือสามารถรู้ได้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้สมัครคนใดหรือออกเสียงอย่างไร การออกเสียงเลือกตั้งของบุคคล ไม่สามารถประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปได้ ความเสมอภาคในการเลือกตั้ง บุคคลแต่ละคนมีสิทธิออกเสียงได้คนหนึ่งเสียงเท่านั้น ความเป็นกลางบุคคลที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการเลือกตั้งทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ไม่ลำเอียงเข้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

บุคคลมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การเขียน การพูด การโฆษณา การพิมพ์เป็นการแสดงออกเหล่านี้อาจอยู่ในรูปแบบของการวิจารณ์ตามสื่อต่างๆ รัฐบาลต้องไม่ขัดขวางหรือห้ามการแสดงออกของประชาชน รัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นก่อนลงมือดำเนินการทำ

กิจการใดที่มีผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนและชุมชน รวมทั้งความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

การมีส่วนร่วมถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารประเทศตามระบอบประชาธิปไตย ประชาชนต้องตระหนักว่า ตนเป็นเจ้าของประเทศและต้องเข้าไปรับผิดชอบในกิจการของบ้านเมืองในทุกโอกาสที่สามารถทำได้ ต้องไม่ละเลยหรือเพิกเฉย และควรส่งเสริมคนดีให้เข้ามาบริหารบ้านเมือง

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.2.2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติทางการเมือง

ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย หมายถึงการที่ประชาชนเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เพื่อที่จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐ หรือผู้นำรัฐบาล รวมทั้งกดดันให้รัฐบาลกระทำตามความประสงค์ของตนหรือกลุ่มตน และทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเป็น

เครื่องชี้วัดพัฒนาการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของแต่ละประเทศ ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยจึงควรเป็นทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยตามที่กฎหมายกำหนด

ดังนั้นประเทศที่พัฒนาทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอยู่ในระดับที่ดีแล้ว ก็มักจะกำหนดให้ประชาชนทุกระดับมีสิทธิในทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยตามกฎหมายที่มีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นธรรมในทุกมิติของกระบวนการทางการเมือง ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการขับเคลื่อนระบอบประชาธิปไตยให้ไปสู่แก่นแท้ของระบอบการเมืองการปกครองที่เป็นของประชาชน ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการขับเคลื่อนระบอบประชาธิปไตยให้ไปสู่ความจริงของระบอบการเมืองการปกครองที่เป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

ประชาธิปไตย หมายถึง อำนาจทางการเมืองการปกครองของประชาชน โดยเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางจากสุนทรพจน์ของ เมื่อ ค.ศ. 1864 มีใจความว่า “การปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน” ซึ่งถือเป็นหัวใจของ ประชาธิปไตย กล่าวคือ ประชาชนถือเป็นเจ้าของอำนาจประชาธิปไตยโดยตรง มีสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคที่เท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย ทั้งยังเป็นระบอบการ ปกครองที่สนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในทางตรง เช่น การทำวิพากษ์วิจารณ์ การประท้วง หรือเดินขบวนขับไล่ และใน ทางอ้อม เช่น การเลือกตั้ง ที่ประชาชนจะ

เป็นผู้เลือกผู้แทนของตน เพื่อให้บุคคล เหล่านั้นได้เข้าไปบริหารประเทศ ดังนั้นผู้นำประเทศจึงเป็นเพียงผู้ได้รับอำนาจชอบธรรมจากประชาชนในการบริหารประเทศเท่านั้น

2.2.2.2 แนวคิดการกล่อมเกลາทางการเมือง

กระบวนการกล่อมเกลาทางการเมือง เป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการเกิดแบบแผนพฤติกรรมที่มีหรือแสดงออกต่อการเมืองของบุคคล ซึ่งเป็นวิธีการที่จะทำให้บุคคลเกิดความลำเอียงทางการเมืองเป็นอย่างมาก ดังนั้นแนวความคิดในการดำเนินการกล่อมเกลาทางการเมืองจึงมีความสำคัญอย่างมากเพราะจะเป็นอิทธิพลทางการเมือง ทำให้บุคคลทางการเมืองเอามาใช้ในทางมิชอบได้ ดังนั้นแนวคิดการกล่อมเกลาทางการเมืองจึงมีผลต่อการพัฒนาประเทศ การที่บุคคลจะดำเนินการต่าง ๆ ใต้นั้นทางรัฐบาลต้องการเสียงของประชาชน ดังนั้นประชาชนจึงต้องมีการศึกษาหาความรู้ในเรื่องการเมืองเพื่อตอบสนองต่อแนวคิดทางการเมือง

2.2.2.3 ขั้นตอนของกระบวนการกล่อมเกลาทางการเมือง มี 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ขั้นตอนแรก เป็นขั้นมูลฐานเริ่มแรก เมื่อคนเกิดมาจะได้รับการอบรมเป็นช่วงตอนที่ทารกได้รับการฝึกฝนให้เป็นสมาชิกของสังคม ซึ่งเป็นตอนที่เด็กจะเกิดภาวะการเรียนรู้ เกิดทัศนคติ ค่านิยม ความชำนาญ กับบทบาทต่าง ๆ ของบุคคล ความรู้ทั่วไปและสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นซึ่งคนในสังคมนั้นจะต้องเรียนรู้ อันเรียกได้ว่าเป็นขั้นการสร้างความโน้มเอียง ให้บุคคลเข้าสู่ความเป็นมนุษย์ โดยชี้ให้เห็นถึงแนวทางการเรียนรู้วิถีในการดำเนินชีวิตหรือการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม

2) ขั้นตอนที่สอง เป็นขั้นที่ก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่อบุคคล อันเป็นประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อจิตใต้สำนึก ซึ่งจะเป็นผู้กำหนดบุคลิกภาพมูลฐานของบุคคลนั้น ในขั้นตอนนี้ บุคคลจะมีความสำนึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม หรือที่เรียกว่ามีตัวตน

3) ขั้นตอนที่สาม เป็นขั้นที่บุคคลได้รับการกล่อมเกลาทางการเมือง เป็นขั้นตอนที่บุคคลเริ่มมีความรู้สึก มีความสำนึก ถึงการเมืองรอบ ๆ ตัวเขา และได้รู้ รวมทั้งมีทัศนะ กับเข้าใจถึงเหตุการณ์ความเป็นไปทางการเมืองต่าง ๆ ที่เรียกได้ว่าเกิดวัฒนธรรมทางการเมือง ผ่านตัวแทนการกล่อมเกลา

4) ขั้นที่สี่ เป็นขั้นตอนที่บุคคลผ่านจากการเป็นสมาชิกของการเมืองที่ไม่ได้มีกิจกรรม มาเป็นผู้เข้าร่วมที่มีบทบาททางการเมือง ขั้นตอนนี้เรียกว่า การเลือกสรรทางการเมือง โดยเป็นขั้นตอนที่บุคคลจะมีความเข้าใจต่อการเมืองอย่างลึกซึ้งและมีทัศนคติทางการเมือง หรือที่เรียกว่ามีบุคลิกภาพทางการเมืองอย่างชัดเจนและถาวรขึ้นกว่าเดิม คำแปลศัพท์คำนี้เป็นภาษาไทย มีความแตกต่างกันไปบ้าง ได้แก่ “กระบวนการสังคมทางการเมือง” “กระบวนการหล่อหลอมทางการเมือง” หรือ “กระบวนการเรียนรู้ทางการเมือง”

2.2.2.4 แนวคิดการสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสารทางการเมืองเป็นศาสตร์ที่มีจุดเริ่มต้นมาตั้งแต่ยุคกรีกโบราณ เน้นในเรื่อง ศาสตร์วิทยา การเมืองและจริยธรรม เป็นการโฆษณาชวนเชื่อ มาผสมผสานกับการเมืองและการ สื่อสารเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในทางการเมือง โดยรูปแบบของการสื่อสารทางการเมือง เป็น แนวทางการศึกษาที่ตระหนักถึงการสื่อสาร เพื่อนำไปสู่เป้าหมายทางการเมือง โดยอาศัยการสื่อสาร สร้างแนวการยอมรับในกลุ่มประชาชนผู้รับสาร

การสื่อสารทางการเมือง เป็นกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องต่อการแลกเปลี่ยน ข้อเท็จจริง ทศนะคติ ความคิดเห็น ตลอดจนประสบการณ์ทางการเมืองระหว่างบุคคล เป็น กระบวนการที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของสังคมการเมือง และทำให้นักลสามารถ ดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมการเมือง เป็นกิจกรรมที่ทำได้ทั่วไป

การสื่อสารทางการเมือง คือ กิจกรรมที่เผยแพร่ทั่วไป เป็นการทำหน้าที่ทั้งหลายของ ระบบการเมือง กระบวนการ สังคม การสร้างเครือข่ายผลประโยชน์ การประสานประโยชน์ การสร้าง กฎ การประยุกต์ ใช้กฎและการปรับเปลี่ยนกฎ ส่วนดำเนินไปโดยการสื่อสารเป็นเครื่องมือ

การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับการเมือง จาก ส่วนหนึ่งของระบบการเมือง ไปยังอีกส่วนหนึ่งของระบบการเมือง และเป็นการถ่ายทอดระหว่างระบบ สังคมกับระบบการเมือง

การสื่อสารทางการเมือง มีลักษณะเป็นระบบของการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมือง ไปยัง สมาชิกของการเมือง การสื่อสารทางการเมืองจึงเป็นแบบแผน หรือกระบวนการแพร่ข่าวทางการเมือง ระหว่างสมาชิกกับหน่วยต่าง ๆ ในระบบการเมือง หรือมีบทบาทเป็นกลางระหว่างประชาชนและ รัฐบาล การสื่อสารเป็นช่องทางที่ช่วยให้ประชาชนตัดสินใจ ในการเลือกรัฐบาลในการทำงาน ซึ่งดูได้ จากนโยบายของรัฐ ทำให้ประชาชนได้ตัดสินใจเลือกรัฐบาลได้อย่างถูกต้อง

การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง แนวนโยบายที่รัฐบาลประชาชนได้ทำข้อตกลงในการ ทำงานร่วมกัน เมื่อรัฐบาลได้มาทำงานแล้วรัฐบาลจะสามารถทำหน้าที่ในการเป็นรัฐบาลตามที่ได้ให้ไว้ กับประชาชนอย่างแท้จริง

2.2.2.5 รูปแบบการสื่อสารทางการเมือง มี 4 ข้อ ดังนี้

- 1) การสื่อสารโดยนักการเมืองและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการเมือง
- 2) การสื่อสารต้องต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน
- 3) การสื่อสารระหว่างประชาชน และผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

4) สื่อสารระหว่างประชาชนนำเสนอเกี่ยวกับการเมือง

2.2.2.6 การสื่อสารทางการเมือง ประกอบด้วย

- 1) องค์กรทางการเมือง
- 2) สื่อ
- 3) ประชาชน หรือผู้รับสาร

2.2.2.7 กระบวนการสื่อสาร ประกอบด้วย

- 1) ผู้ส่งสาร : ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือแหล่งข่าว เช่น พรรคการเมือง รัฐบาล ข้าราชการ กลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มผลักดันต่าง ๆ และอีกกลุ่มหนึ่งคือ สื่อมวลชน
- 2) สาร : เนื้อหาของข่าวสารซึ่งเป็นเนื้อหาทางการเมืองสาธารณะ เช่น การเลือกตั้ง การแก้ไขกฎหมาย
- 3) สื่อ:ช่องทางในการสื่อสารและการเผยแพร่ข่าวสารทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ
- 4) ผู้รับสาร : เป้าหมายในการสื่อสาร
- 5) ผล : ภาพลักษณ์ของการสื่อสารทางการเมืองในสายตาของบุคคลทั่วไป

2.2.3 รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองหมายถึง การกระทำสิ่งใด ๆ ก็ตามที่เกิดความเต็มใจไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าจะมีการจัดการอย่างไรจะเป็นระเบียบหรือไม่ และไม่ว่าจะเกิดขึ้นกี่ครั้งหรือว่ามีความต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ถูกต้อง เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐหรือต่อการบริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นในระดับท้องถิ่นหรือในระดับภาครัฐนั้น

การมีส่วนร่วมทางการเมือง มีความสำคัญต่อการที่จะพัฒนาประชาธิปไตยเป็นอย่างมาก คือการทำให้ผู้ปกครอง ได้มีโอกาสได้รู้ความต้องการของกันและกัน อย่างแท้จริงทำให้การดำเนินการตามนโยบายของรัฐตอบสนองต่อผู้เป็นเจ้าของประเทศในด้านของเศรษฐกิจ การเมือง รวมไปถึงสังคม

2.2.3.1 รูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยทั่วไปที่ประชาชนนั้นสามารถปฏิบัติได้ของประเทศไทยเรานั้น มีดังนี้

- 1) การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การไปลงคะแนนเสียงเพื่อเลือกตั้งนั้นเรียกว่า เป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยรูปแบบประชาธิปไตยที่ให้มีการโหวตและมีคะแนน การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้นั้นคนไทยเรารู้จักกันดีมากที่สุด การเลือกตั้งนั้นถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขที่สำคัญเป็นอย่างมาก ถ้าหากไม่มีการเลือกตั้งนั้น ประเทศนั้นก็จะจัดว่าเป็นประเทศที่มีการปกครองในระบอบของ

ประชาธิปไตย เมืองไทยนั้น ได้มีการเลือกผู้แทนราษฎรครั้งแรก เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476 แต่ในขณะนั้นเป็นการเลือกตั้งในทางอ้อม เพราะว่าประชาชนนั้นต้องทำการเลือกตั้งผู้แทนในระดับท้องถิ่น และให้ผู้แทนท้องถิ่นนั้น ไปทำการเลือกตั้ง ผู้แทนราษฎรอีกทีหนึ่ง แต่ในปัจจุบันนี้เราสามารถที่จะเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกได้แล้ว นอกจากนั้นในประเทศไทยนั้น ยังมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และสมาชิกเขตสภาในกรุงเทพมหานคร ได้อีกด้วย รวมไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด

2) การรณรงค์เพื่อหาเสียง ในระยะที่ไม่มีพรรคการเมืองนี้ การรณรงค์เพื่อทำการหาเสียง จะใช้บุคลิกและความสามารถตลอดจนชื่อเสียงส่วนตัว ยังไม่มีการกำหนดนโยบายเป็นส่วนร่วมของกลุ่ม และของพรรคการเมืองแต่อย่างใด จนกระทั่งการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2489 พรรคการเมืองนั้นจึงได้เป็นรูปเป็นร่างถึงแม้ว่าจะยังไม่มีพระราชบัญญัตินักการเมืองก็ตาม มีการรณรงค์หาเสียงอย่างกว้างขวาง แต่เมื่อมีการยึดอำนาจในการปกครองในเวลาต่อมาพรรคการเมืองจึงได้หมดบทบาทไป และได้กลับมามีบทบาทอีกครั้งหนึ่ง เมื่อรัฐบาลนั้น ได้มีการออกกฎหมายพรรคการเมืองฉบับแรก เมื่อปี พ.ศ. 2489 มีพรรคการเมืองมาจดทะเบียนถึง 30 พรรค และในการเลือกตั้งในครั้งที่ 8 เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 นั้น ประชาชนและพรรคการเมืองเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการรณรงค์เพื่อหาเสียงเลือกตั้งกันมากยิ่งขึ้นและอย่างกว้างขวางอีกด้วย

ประเทศไทยนั้น ได้มีความพยายามในการสร้างระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยมากกว่า 50 ปี แต่เหตุสำคัญที่ทำให้พรรคการเมืองนั้นยังคงอ่อนแอ เนื่องจากอำนาจของผู้ปกครองที่ผ่านมาในประเทศไทยนั้น หลายครั้งที่ไม่ได้อาศัยพรรคการเมืองเป็นฐาน พรรคการเมืองเองนั้นก็ไม่ได้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนโดยการเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองนั้น จึงยังถือได้ว่า ไม่น่าพอใจและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจะเป็นนัก

แนวคิดของระบอบประชาธิปไตยถือว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ภายใต้หลักการแบ่งแยกและตรวจสอบการใช้อำนาจ โดยมีองค์กรผู้ใช้อำนาจทางนิติบัญญัติ องค์กรผู้ใช้อำนาจทางบริหารและองค์กรผู้ใช้อำนาจทางตุลาการ เป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยแทนประชาชน อย่างไรก็ตามระบอบประชาธิปไตยแบบผู้แทน ได้ก่อให้เกิดข้อคำถามต่อความเป็นตัวแทนของประชาชนในการใช้อำนาจอธิปไตยหรืออำนาจรัฐขององค์กรเหล่านี้ เนื่องจากบทบาททางการเมืองของประชาชนในฐานะที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยจึงเป็นหัวใจสำคัญของระบอบประชาธิปไตย

2.2.3.2 รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองอาจจำแนกได้หลากหลายรูปแบบตามแนวคิดหรือเกณฑ์ต่าง ๆ หากพิจารณาการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามแนวคิดประชาธิปไตย อาจจำแนกได้เป็น 4 รูปแบบ ได้แก่

1) การมีส่วนร่วมทางการเมืองทางตรง การมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ประชาชนหรือพลเมืองของรัฐจะมีส่วนร่วมในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ด้วยตัวเอง เพราะเชื่อว่าประชาชนทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎเกณฑ์ในสังคม แต่ภายหลังเมื่อสมาชิกของสังคมเพิ่มจำนวนมากขึ้นและสังคมมีความซับซ้อนขึ้น การมีส่วนร่วมทางตรงจึงกลายเป็นเรื่องยากที่จะสามารถทำได้จริง เพราะประชาชนทุกคนไม่สามารถเข้ามาใช้อำนาจของตนเองได้ในทุกกิจกรรมของประเทศ จึงมีการใช้การมีส่วนร่วมทางการเมืองทางตรงเข้ามาผสมผสานกับระบอบประชาธิปไตยแบบผู้แทน เช่น การลงประชามติ การเสนอร่างกฎหมายโดยประชาชน การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นต้น

2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองทางอ้อม การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้คือ การที่ประชาชนได้เลือกผู้แทนของตนเข้าไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนผ่านกระบวนการทางการเมืองที่เรียกว่า “การเลือกตั้ง” ในกรณีระบบการเมืองแบบรัฐสภา เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา และผู้แทนผ่านการเลือกตั้งในรัฐสภาจะไปทำหน้าที่เลือกฝ่ายบริหารอีกชั้นหนึ่ง ในกรณีระบบการเมืองแบบประธานาธิบดี เช่น การเลือกตั้งประธานาธิบดีในฐานะฝ่ายบริหาร การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยประชาชนสามารถเลือกฝ่ายบริหารได้โดยตรง

3) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม หรือที่เรียกว่า “ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม” ซึ่งเป็นการนำการมีส่วนร่วมทางการเมืองทางตรงมาผสมผสานกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองทางอ้อมและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครองมากยิ่งขึ้น โดยให้ประชาชนมีอำนาจตัดสินใจทางการเมืองและการบริหารในเรื่องสำคัญ ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและวิถีชีวิตของประชาชน อำนาจในการตรวจสอบและควบคุมการทำงานของผู้แทน ซึ่งก็คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา แล้วแต่กรณี รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ “สถาบันการเมือง” ต่าง ๆ เช่น องค์กรอิสระ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชนสามารถทำหน้าที่ในการติดตามและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้อย่างเต็มที่

4) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยแบบปรึกษาหารือ เป็นกระบวนการสำคัญของประชาธิปไตยภาคพลเมือง ประชาธิปไตยชุมชน เป็นความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อบกพร่องของประชาธิปไตยแบบตัวแทนและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ทางอ้อมที่เป็นรูปแบบสถาบันที่ตายตัว ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนที่มีความซับซ้อน และมีความแตกต่างหลากหลายได้ ทั้งนี้หลักการประชาธิปไตยแบบปรึกษาหารือไม่ได้เป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน เพราะระบอบประชาธิปไตยทั้งสองแบบสามารถอยู่คู่กันได้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยแบบปรึกษาหารือจะช่วยแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ของระบบการเมืองแบบตัวแทน โดยการมีส่วนร่วมของภาคพลเมืองที่เป็นพลเมืองตื่นรู้ และมีจิตสาธารณะรวมหมู่รูปแบบการมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ที่เห็นได้ชัดคือการที่ภาคประชาชน

2.2.3.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง กล่าวได้ว่าเป็นการแสดงออกใดของพฤติกรรมบุคคลที่จะต้องมียปัจจัยหรือสิ่งผลักดันที่ทำให้เกิดการกระทำดังกล่าว เช่นเดียวในทางการเมืองนั้นจำเป็นต้องมีปัจจัยมากำหนดให้บุคคลมีพฤติกรรมแสดงออกที่แตกต่างกัน โดยนักวิชาการหลายท่านได้เสนอประเด็นของปัจจัยที่ส่งผลทางการเมืองไว้ ดังนี้

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2549 อ้างใน ภูสิทธิ์ ชันติกุล, 2553) ประเด็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการที่ส่งผลต่อพฤติกรรมมีส่วนร่วม ดังนี้

1. ระบบการเมือง เนื่องจากประเทศไทยได้มีการปกครองรัฐโดยระบอบประชาธิปไตยเป็นระบบการเมืองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด

- การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองของประชาชน คือ การที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย อำนาจอสูงสุดในการปกครองเป็นของประชาชน

- การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองโดยประชาชน คือ ประชาชนเป็นผู้กำหนดผู้ปกครอง ผู้ปกครองเป็นตัวแทนที่ได้รับมอบหน้าที่จากประชาชนให้เข้ามาทำหน้าที่ในการปกครอง

- การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองเพื่อประชาชน คือ การที่ผู้แทนประชาชนได้ทำหน้าที่ปกครองจากการได้รับมอบหน้าที่จากประชาชน ให้ใช้อำนาจปกครองกระทำการบริหารเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

ซึ่งระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย กำหนดให้ประชาชนมีเสรีภาพในทางการเมือง ได้แก่ การใช้สิทธิในการกำหนดผู้ปกครอง การวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง การผลักดันการตัดสินใจทางการเมืองของรัฐบาล และการชุมนุมเคลื่อนไหวทั้งการคัดค้านหรือสนับสนุนการตัดสินใจของรัฐบาล การเผยแพร่ข้อมูล ความคิดเห็นต่าง ๆ ทางการเมือง

2.วัฒนธรรมทางการเมือง เป็นแบบประชาธิปไตยที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยความศรัทธาและเชื่อมั่นในคุณค่าของระบอบประชาธิปไตย ต้องทำให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจและความมุ่งมั่นอย่างจริงจังของผู้นำทางการเมือง และการเรียกร้องอย่างแข็งขันจากประชาชน ดังนั้นวัฒนธรรมทางการเมือง การพัฒนาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์อันหนึ่งอันเดียวกัน

3. โครงสร้างทางสังคมและเศรษฐกิจ ปัจจัยนี้ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เช่น ระดับการศึกษาของประชาชนในสังคมจะมีผลต่อลักษณะวัฒนธรรมทางการเมือง และพฤติกรรมทางการเมืองของคนสังคมนั้น ๆ โดยการศึกษาทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ของตนต่อระบบการเมืองมากขึ้น นอกจากนี้ฐานะทางเศรษฐกิจก็เป็นอีกปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เช่น ผู้มีรายได้น้อย ประชาชนจะไม่มีเวลามาสนใจในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ในทางกลับกันหากฐานะทางเศรษฐกิจดีก็จะมีแนวโน้มในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้น

นอกจากปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมแล้วยังมีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2. ปัจจัยเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางการเมือง ได้แก่ พฤติกรรมร่วมทางสังคม ระดับการพัฒนาหรือความทันสมัยทางสังคมและเศรษฐกิจ การกระทำหรือปฏิกิริยาตอบสนองต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยผู้นำทางการเมืองหรือผู้แทนของประชาชน

Koufman (1949) การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาชนในชนบท พบว่า อายุ เพศ การศึกษา ขนาดของครอบครัว อาชีพ รายได้ และระยะเวลาการอยู่อาศัยในท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ต่างๆ
2. ลักษณะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพ รายได้
3. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ ความถี่ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และแหล่งที่มาของ

ข่าวสาร

ฉีกานต์ สอยโว (2558) ได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

2. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเมือง
3. ทักษะคติทางการเมือง
4. ด้านการรู้ลึกเป็นส่วนหนึ่งทางการเมือง
5. ด้านการดำเนินงานของภาครัฐ
6. ด้านผลตอบแทนจากกลุ่มการเมือง

กฤษฎาภา เนื่องจางค์ (2556) สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ว่า การเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์อย่างลึกซึ้งซึ่งจำเป็นต้องเข้าใจถึงสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์และในการวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงมหภาคอาจแบ่งอิทธิพลที่กำหนดพฤติกรรมที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ 5 ประเภท

1. อิทธิพลจากสังคมกลุ่มต่าง ๆ ในระบบสังคมหนึ่งจะมีการติดต่อ มีความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคมนั้น คือการติดต่อสัมพันธ์กันเป็นกลุ่ม ซึ่งกลุ่มในระบบสังคมแบ่งออกได้ 3 ลักษณะ กลุ่มแรกคือ กลุ่มปฐมภูมิ เป็นกลุ่มที่สมาชิกในสังคมมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน เช่น ครอบครัว นับว่ามีความสำคัญต่อพฤติกรรมทางการเมืองเป็นอย่างยิ่ง เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่สร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่เด็ก นับตั้งแต่บรรทัดฐานของสังคม เป็นต้น กลุ่มที่สอง คือ ทุติยภูมิ มีความสัมพันธ์เนื่องจากมีอาชีพเหมือนกัน นับถือศาสนาเดียวกัน เป็นต้น

2. อิทธิพลทางสังคมจากชั้นในสังคม การศึกษาอิทธิพลทางสังคมจากชนชั้นนั้นเป็นการศึกษาตามแนวนอน (Horizontal Division) ชั้นในสังคม หมายถึงสถานภาพ คือความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล และชนชั้น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างหมู่หรือกลุ่มในสังคม การวัดสถานภาพและชนชั้นวัดได้จากอาชีพ รายได้ การศึกษา เป็นต้น

3. อิทธิพลของบุคคลต่อพฤติกรรมทางการเมือง (Personal Influences) การตัดสินใจทางการเมืองและการแสดงออกทางการเมืองของแต่ละบุคคลมีผลสืบเนื่องจากสถานภาพของแต่ละบุคคลตลอดช่วงเวลาที่ผ่านไป ดังนั้นพฤติกรรมทางการเมืองของแต่ละบุคคลจึงมีผลสืบเนื่องมาจากสถานภาพทางสังคม มรดกทางวัฒนธรรมและสถานภาพจิตใจของบุคคลเหล่านั้นประกอบด้วยกัน

4. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อพฤติกรรมทางการเมือง (Cultural Influences) วัฒนธรรมหมายถึง พฤติกรรมทุกอย่างของชีวิตมนุษย์อันเป็นแบบแผนหรือพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน อันเป็นที่ยึดมั่นเป็นแบบของสังคมทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา สังคม การทหารและอื่น ๆ อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อพฤติกรรมทางการเมืองจะพิจารณาเป็นประเด็นของสหกิจของค่านิยมพื้นฐานที่ยอมรับกันในสังคมอันจะมีผลต่อความมั่นคงทางการเมือง

5. การเข้าร่วมในทางการเมือง เช่น ระบบพรรคการเมือง การกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

กูดญาดา เนื่องจันงศ์ (2556) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง มี 2 ประเภท ได้แก่

1. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Stimuli) หมายถึง ลักษณะของระบบสังคมและสถานการณ์ทางการเมือง ซึ่งไม่เพียงจะกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทางการเมืองของแต่ละบุคคลเท่านั้น แต่มีส่วนให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับขอบเขตทางเลือกต่าง ๆ ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง บุคคลแต่ละคนแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกันก็อาจรับรู้สิ่งแวดล้อมและสังคมได้ไม่เท่ากัน เพราะบุคคลแต่ละคนจะเลือกรับรู้และเลือกสรรเฉพาะสิ่งเร้าที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของตนเท่านั้น

2. ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล (Personal Factor) คือ พันธุกรรมความต้องการด้านบุคลิกภาพ ความต้องการทางจิตใจ ร่างกายและความเชื่อต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติทางการเมืองของแต่ละคน

สิงห์คำ มณีจันสุข (2561) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองจากงานวิจัยของ Milbrath และ Leser ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Stimuli) หมายถึง ลักษณะของระบบสังคมและสถานการณ์ทางการเมือง ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลเท่านั้น แต่มีส่วนให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับขอบเขตปทัสถานและทางเลือกต่าง ๆ ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง บุคคลแต่ละคนแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน ในขณะที่เลือกรับรู้สิ่งแวดล้อมและสังคมไม่เท่ากัน เพราะเขาเลือกในสิ่งที่เหมาะสมต่อตนเองเท่านั้น

2. ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล (Personal Factors) มี 5 ประการ ได้แก่ พันธุกรรม แรงขับ ความต้องการทางจิตใจและร่างกาย และความเชื่อต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติทางการเมืองของแต่ละคน ปัจจัยส่วนบุคคลจึงถือเป็นปัจจัยเอื้ออำนวยให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกันออกไป

2.1 ปัจจัยด้านเพศ พบว่า เพศชายมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าเพศหญิง นอกจากนี้ยังพบว่าในกลุ่มคนที่มีสถานภาพต่ำ อัตราการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ชายและผู้หญิงมีความแตกต่างกันมาก ผู้ชายมีส่วนร่วมมากกว่าผู้หญิง แต่ในกลุ่มคนที่มีสถานภาพสูง อัตราความแตกต่างในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ชายและผู้หญิงมีต่ำมาก สิ่งที่ทำให้เพศชายและหญิงมีอัตรา

การมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันนั้น สาเหตุเกิดจากการที่ผู้ชายมีความรู้สึกว่าตนเองมีประสิทธิภาพในทางการเมืองมากกว่าผู้หญิง นอกจากนี้พบว่าอัตราความแตกต่างในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเพศชายและหญิงจะลดน้อยลงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงให้เป็นสมัยใหม่มากขึ้น

2.2 ปัจจัยด้านอายุ พบว่าระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงขึ้น ผู้มีส่วนร่วมทางการเมืองจะมีอายุสูงขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 30-50 ปี และระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองจะลดลงเมื่อผู้มีส่วนร่วมทางการเมืองมี อายุ 60 ปี

2.3 ปัจจัยด้านสถานะทางสังคม พบว่าการสมรสเป็นปัจจัยหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงสถานภาพและบทบาทมากขึ้น และมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง นอกจากนี้การศึกษายังคงเป็นส่วนหนึ่งในการเข้ามามีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากหากบุคคลมีการศึกษาที่ดีจะตระหนักถึงความสำคัญในประเด็นการมีส่วนร่วมทางสังคมมากกว่าบุคคลที่ระดับการศึกษาน้อย โดยบุคคลที่มีการศึกษาดีจะติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และให้ความสนใจต่อการรณรงค์หาเสียงมากกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาน้อย บุคคลที่มีการศึกษาดีจะมีความคิดเห็นในเรื่องการเมืองกว้างขวางมาก ความสนใจต่อการเมืองจะมีเป้าหมายหรือประเด็นที่กว้างกว่าและสามารถที่จะใช้สิทธิพลบิบบรรัฐบาลได้

กล่าวโดยสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นประเด็นสำคัญในการแสดงออกพฤติกรรมบุคคลที่มีปัจจัยหรือสิ่งผลักดันที่ทำให้เกิดการกระทำ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือ อายุ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการเมือง โดยปัจจัยเหล่านี้ถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยภายในประเทศ

สมพงษ์ เกิดแก้ว (2565) การศึกษาเรื่อง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยเยาวชนส่วนใหญ่ติดตามข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต หรือสื่อโซเชียลต่าง ๆ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อนที่เยาวชนสามารถสื่อสารพูดคุยความคิดเห็นทางการเมือง และพรรคการเมืองที่สร้างอุดมการณ์ทางการเมืองผ่านข้อความหรือสื่อในทางอินเทอร์เน็ตนั้นมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

พรพรรณนัท สายจันดี, ธรรมนิษฐ์ วราภรณ์ และ ชัยยศ จินารัตน์ (2565) การศึกษาเรื่อง การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลາทางการเมือง และการมีส่วนร่วมของเยาวชนในประเทศไทย พบว่า การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับกลาง โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรับรู้ทางการเมือง รองลงมาคือ การกล่อมเกลาทาง การเมือง และน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง นอกจากนี้ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ ทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน ประกอบด้วย ความไว้วางใจแบบกระจาย ความไว้วางใจเฉพาะเจาะจง การรับรู้ภายในกลุ่มเพื่อน และการใช้สื่อสังคม ออนไลน์ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนรุ่นใหม่ สามารถเกิดจากการทำกิจกรรมสาธารณะ ด้วยความสมัครใจ การเฝ้าติดตามผลกระทบจากการใช้อิทธิพลทางการเมือง การกำเนิดแนวคิดทาง การเมือง ซึ่งอาจเป็นผลต่อเนื่องจากการรับฟังแนวคิดหรืออคติทางการเมือง ความรวดเร็วของการ สื่อสารในสังคมออนไลน์ ความรอบรู้ภายใน ความชื่นชมเฉพาะและกลุ่มเพื่อน

ณัฐมน หมวกนิม (2564) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของ เยาวชนไทย พบว่าประเด็นที่ส่งผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองมี 5 ประเด็น คือ การรับฟังข่าวสารทาง การเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ การเปิดโอกาสให้ประชาชนชาวไทยมีส่วนร่วมโดยตรง การเข้าร่วม กิจกรรมทางการเมืองต่างๆ การออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งประชาชนทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้ง ท้องถิ่น ระดับชาติ และการออกเสียงประชามติต่าง ๆ การปลูกฝังจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองใน ระบอบประชาธิปไตย

รพีพร ชงทอง (2563) การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองสมัยใหม่ของเด็กและ เยาวชน พบว่าลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเด็กและเยาวชน มีอยู่ 7 ส่วน คือ ด้านการเป็น สมาชิกกลุ่มทางสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจการเมือง ด้านการพัฒนาทางการเมือง ด้านการรับรู้ ข่าวสารทางการเมือง ด้านจิตสำนึกทางการเมือง ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง และด้านความขัดแย้งทาง การเมือง ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ทาง การเมืองในขณะนั้นให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุดในการลดความเสียหายที่เกิดขึ้น และปัจจัยที่ส่งผลต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองสมัยใหม่ของเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย จำนวนเวลาในแต่ละครั้ง การ แบ่งปัน การแสดงความชอบผ่าน Facebook Twitter Instagram และ Line ร่วมกับการสนับสนุนและการ ทำกิจกรรมทางการเมือง รวมถึงการติดตามข้อมูล

ภาณุวัฒน์ มัชฌมนันท์ (2561) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย พบว่า ภาพรวมระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณารูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รูปแบบการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านทางสื่อออนไลน์ รองลงมาคือรูปแบบการเข้าชื่อเพื่อเรียกร้องประเด็นสาธารณะ รูปแบบการร่วมชุมนุมทางการเมือง รูปแบบการร่วมประชุมหรือทำกิจกรรมทางชุมชน รูปแบบการใช้ความรุนแรงทางการเมือง และรูปแบบการร่วมกิจกรรมขององค์กรทางการเมืองมีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำ ด้านการเปรียบเทียบรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย พบว่า เพศ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน คะแนนเฉลี่ยทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว และความรู้ทางการเมืองการปกครองไทยต่างกัน จึงมีรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนแตกต่างกัน ส่วนประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณะต่างกัน มีรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน พบว่า มี 2 ปัจจัย 1.ปัจจัยความสนใจทางการเมืองและปัจจัยฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียน คือ ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว

เปรมศักดิ์ แก้วมรกต (2560) การศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของวัยรุ่นในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษา อำเภอบึงสามพัน จังหวัดสงขลา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ศาสนาอิสลาม การศึกษาระดับปริญญาตรี อายุ 22 ปี โดยผู้ให้ข้อมูลมีภูมิลำเนาเดิมและอาศัยอยู่ในอำเภอบึงสามพัน จังหวัดสงขลา ซึ่งมีด้านลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นไปในรูปแบบการสนทนาเรื่องการเมือง ส่วนใหญ่สนทนาในประเด็นการเมือง ชักชวนผู้อื่นไปเลือกตั้ง ด้านบรรยากาศทางการเมืองมีส่วนสำคัญที่จะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในกรณีสถานการณ์ทางการเมืองปกติส่งผลให้มีการมีส่วนร่วมมาก ซึ่งในปัจจุบันสถานการณ์การเมืองไม่ได้เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย ทำให้ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม ลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของวัยรุ่นที่พึงประสงค์ ได้แก่ 1.ต้องการพื้นที่ในการแสดงออกทางการเมือง 2.การเลือกตั้ง มีส่วนร่วมในการเลือกผู้นำ

ระดับท้องถิ่น โดยมีแนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของวัยรุ่น ดังต่อไปนี้ 1.สถาบันครอบครัวเข้ามามีส่วนช่วยในการปลูกฝังความสำคัญของการเมือง 2.สถาบันการศึกษามีส่วนช่วยในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง 3.ชุมชนช่วยกันสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดี 4.ศาสนา เข้ามามีส่วนช่วยในการปลูกฝังเรื่องที่ดี เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการเลือกผู้นำ 5.หน่วยงานต่าง ๆ มีส่วนในการเสริมสร้างผ่านทางนโยบายต่าง ๆ นอกจากนี้ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของวัยรุ่น ในเรื่องของการศึกษา สภาพเศรษฐกิจ ยาเสพติด การพนันและการเกรงกลัวอันตราย ยังคงเป็นผลให้วัยรุ่นขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นอย่างมาก

2.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Melissa Finn, Kira Williams & Bessma Momani (2022) การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนอาหรับในแคนาดา พบว่าคนหนุ่มสาวจำนวนมากได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองแทนที่จะผ่านการลงคะแนนเสียงและการเป็นสมาชิกพรรคเหมือนคนหนุ่มสาวในอดีตที่ผ่านมา เพื่อให้มีอิทธิพลต่อทิศทางการตัดสินใจนโยบายของรัฐบาล แต่โดยการเข้าร่วมกับสังคมสิ่งแวดล้อม หรือองค์กรที่ยึดอัตลักษณ์เป็นศูนย์กลาง กลุ่มล็อบบี้หรือองค์กรผู้สนับสนุนและกลุ่มไลน์จากการวิเคราะห์เยาวชนอาหรับในแคนาดามีส่วนร่วมในระบบการเมืองที่เป็นทางการและตรวจสอบลักษณะของการมีส่วนร่วม โดยเยาวชนอาหรับในแคนาดามีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าเยาวชนแคนาดาทั้งหมด และเยาวชนอาหรับในแคนาดาไม่ใช่ความแปลกแยกทางการเมือง แต่เป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในสังคมแคนาดา และเป็นพลเมืองที่มีความสนใจ ซึ่งผลการสำรวจภูมิทัศน์ทางการเมืองของแคนาดากำลังเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการมีส่วนร่วมของเยาวชนชนกลุ่มน้อยรวมถึงเยาวชนอาหรับ

Magdelina Kitanova (2019) การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในสหภาพยุโรป : หลักฐานจากการวิเคราะห์ข้ามชาติ พบว่า ประเด็นการมีส่วนร่วมของเยาวชนและปัญหาการกีดกันเยาวชนยังคงเป็นประเด็นหลักที่ระบอบประชาธิปไตย โดยปัจจัยกำหนดของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของคนหนุ่มสาว ได้แก่ ปัจจัยทางสังคมและประชากร ปัจจัยทางบริบทและกิจกรรมทางการเมือง จากการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยทางสังคมและประชากรที่ทำนายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน ได้แก่ อายุ การศึกษา และชนชั้นทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้านี้ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 18-24 ปี ในด้านลักษณะทางสังคมและประชากรมีผู้ตอบที่มีอายุระหว่าง 25-30 ปีมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการเมืองอย่างเป็นทางการมากกว่าผู้ตอบที่มีอายุ 18-24 ปี ซึ่งบ่งชี้ว่า

เมื่อบุคคลนั้นมีอายุมากขึ้น บุคคลในช่วงอายุนี้อาจจะเหนื่อยและมีส่วนร่วมในการเมืองที่เป็นทางการ เนื่องจากระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นต่ำกว่ามากในระบอบประชาธิปไตยที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นใหม่เมื่อเทียบกับระบอบประชาธิปไตยขั้นสูง ในระบอบประชาธิปไตยขั้นสูง การลงคะแนนเสียงอาจถูกมองว่าเป็นนิสัย และผู้คนที่อาศัยอยู่ในระบอบประชาธิปไตยที่จัดตั้งขึ้นอาจประสบกับแรงกดดันทางสังคมมากขึ้นในการเข้าร่วมทางการเมือง เป็นหลักฐานว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนถูกขัดขวางโดยบริบทภายในสังคม

Soo Ah Kwon (2019) การศึกษาเรื่อง การเมืองที่เยาวชนทั่วโลกมีส่วนร่วม พบว่าจากการสำรวจภาคสนามทางชาติพันธุ์และบทสัมภาษณ์ในการประชุมเยาวชนโลกสามครั้ง แสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติงานในลักษณะธรรมาภิบาลแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นรูปแบบการเมืองโลกในปัจจุบันที่มุ่งให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการที่เป็นประชาธิปไตยและเท่าเทียมกันมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันเป็นการตรวจสอบว่าโครงสร้างและวัฒนธรรมของกลไกการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองระหว่างประเทศจำกัดการมีส่วนร่วมของเยาวชนอย่างไร คนหนุ่มสาวทั้งแสดงความไม่พอใจที่พวกเขาคิดว่าพวกเขาไม่สามารถมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายและสิทธิมนุษยชนที่พวกเขาหวังว่าจะบรรลุการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้เสนอว่าเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการสร้างพลเมืองเยาวชนโลกในอุดมคติในปัจจุบันที่มีสัญลักษณ์ของการใช้อำนาจบังคับการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคล การมีส่วนร่วมจึงถูกใช้เป็นต้นแบบการปกครองเพื่อให้เยาวชนได้ใช้แนวทางนี้ในการเสริมสร้างโอกาสในชีวิตโดยไม่ต้องกังวลว่าการยกเลิกกฎระเบียบของรัฐจะนำมาซึ่งความเสี่ยงทางสังคม

Brett Levy & Thomas Akiva (2019) การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์แรงจูงใจการมีส่วนร่วมทางการเมืองของวัยรุ่น : การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของวัยรุ่น พบว่าประสิทธิภาพทางการเมืองและความสนใจทางการเมืองแข็งแกร่ง โดยปัจจัยการคาดการณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองแต่มีการศึกษาน้อยมากขณะที่หรือเปรียบเทียบความสัมพันธ์เมื่อเทียบกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง จากการพิจารณาหลายประเด็นที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยกลุ่มโรงเรียนมัธยมที่แตกต่างกัน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 10, 11 และ 12 (N = 422) จากมิดเวสต์ของสหรัฐอเมริกา ผ่านการวิเคราะห์เชิงปริมาณของข้อมูลการสำรวจของผู้เข้าร่วม พบว่าผลประโยชน์ทางการเมือง (ด้านคุณค่า) และประสิทธิภาพทางการเมือง (ที่สัมพันธ์กับความคาดหวังอย่างใกล้ชิด) การคาดการณ์ของผู้เข้าร่วม ได้คาดการณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองในอนาคตการควบคุมลักษณะบริบท

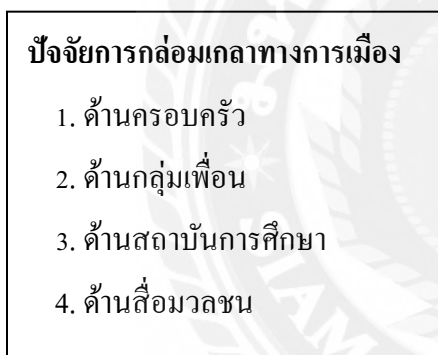
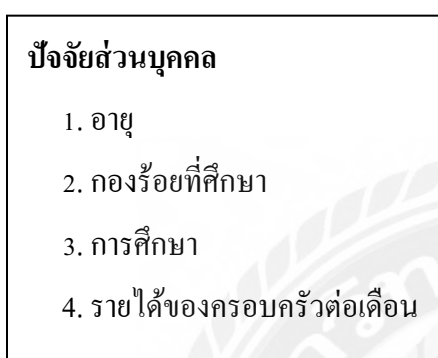
และผลประโยชน์ทางการเมืองเป็นปัจจัยคาดการณ์ที่รุนแรง นอกจากนี้กำหนดว่าการเมืองความแตกต่างในการมีส่วนร่วมของตัวชี้วัดทางประชากรศาสตร์ที่ต่างต่างกัน เช่น เกรด พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างผลประโยชน์ทางการเมืองและประสิทธิภาพทางการเมืองภายใน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทัศนคติของทั้งสองระดับสูงที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของวัยรุ่น

Elizabeth Biney & Acheampong Yaw Amoateng (2019) การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน : การศึกษาเชิงคุณภาพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยกานา พบว่างานวิจัยฉบับนี้วิเคราะห์การสนทนาสัมภาษณ์กลุ่มเฉพาะเจาะจง เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรีหญิงและชาย 36 คนที่มหาวิทยาลัยกานา เพื่อตรวจสอบผลกระทบของปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น อายุ เพศ การศึกษา และศาสนาที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของพวกเขา ในทางการเมือง การวิเคราะห์ว่าทัศนคติและใจความของข้อมูลสนับสนุนผลการวิจัยเชิงปริมาณจำนวนมากเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีแนวโน้มที่จะแสดงความสนใจและมีส่วนร่วมในการเมืองมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เยาวชนที่อายุน้อยกว่ามีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยกว่าเยาวชนที่มีอายุมากกว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ผกผันกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในขณะที่ไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างศาสนากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

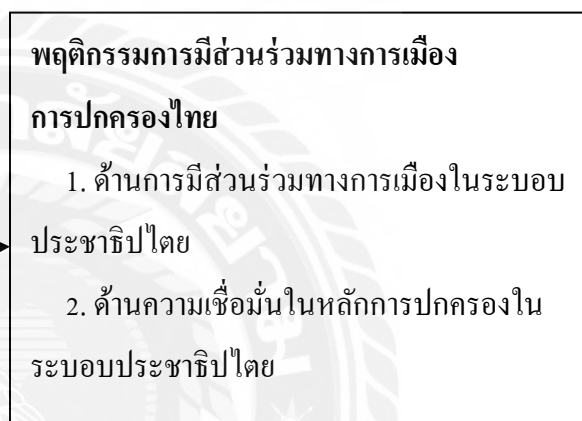
2.4 กรอบแนวคิด

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี ทำให้ทราบกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 ได้ ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.5 สมมติฐานในการวิจัย

2.5.1 สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ กองร้อยที่ศึกษา ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน

2.5.2 สมมติฐานที่ 2 การกล่อมเกลາทางการเมือง ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสถานการศึกษา ด้านสื่อมวลชน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 เป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อนำมาปรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดทำแบบสอบถามเชิงปริมาณ

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยทำการแบบสอบถามให้แก่กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 4 ข้อมูลจากการที่ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถาม ตามขั้นตอนที่ 3 มาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับมา

ขั้นตอนที่ 5 รวบรวมข้อมูลจากขั้นตอนที่ 4 นำมาวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 6 นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 5 มาเขียนข้อค้นพบในการวิจัยเพื่อการตรวจสอบจากแนวคิด ทฤษฎี เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 7 จัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กองพัน.นนส.ที่ 2 จำนวน 834 คน แบ่งออกดังนี้

3.2.1.1 ร้อย.นนส.ที่ 1 จำนวน 210 คน

3.2.1.2 ร้อย.นนส.ที่ 2 จำนวน 209 คน

3.2.1.3 ร้อย.นนส.ที่ 3 จำนวน 208 คน

3.2.1.4 ร้อย.นนส.ที่ 4 จำนวน 207 คน

3.2.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนกองพัน. นนส. ที่ 2 โรงเรียนนายสิบทหารบก ขอดรวม 400 นาย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, 1970) และได้มาจากการสุ่มแบบโควต้า (Quota Sampling) แบ่งออกดังนี้

3.2.2.1 ร้อย.นนส.ที่ 1 จำนวน 100 นาย

3.2.2.2 ร้อย.นนส.ที่ 2 จำนวน 100 นาย

3.2.2.3 ร้อย.นนส.ที่ 3 จำนวน 100 นาย

3.2.2.4 ร้อย.นนส.ที่ 4 จำนวน 100 นาย

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยอาศัยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองจากการศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นจากการประยุกต์ใช้ตามแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเครื่องมือแบบสอบถาม (Questionnaires)

3.3.1 เครื่องมือแบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

- 1) อายุ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)
- 2) กองร้อยที่ศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)
- 3) ระดับการศึกษาเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)
- 4) รายได้ของครอบครัวต่อเดือนแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.น.นส.ที่ 2 จำนวน 12 ข้อโดยใช้มาตรวัดความถี่แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ประกอบด้วยข้อคำถามปัจจัยการกล่อมเกลາทางการเมืองการปกครองของไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.น.นส.ที่ 2 ดังนี้

1. ด้านครอบครัว
2. ด้านกลุ่มเพื่อน
3. ด้านสถาบันการศึกษา
4. ด้านสื่อมวลชน

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทย ของนักเรียนโรงเรียน นายสิบทหารบก วิทยาลัยศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 จำนวน 6 ข้อ โดยใช้มาตรวัดความถี่แบบมาตรา ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ประกอบด้วยข้อคำถามการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทย ดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย
2. ด้านความเชื่อมั่นในหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

3.4 การทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัย

3.4.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2

3.4.2 ศึกษาแนวความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ตามที่กำหนดในกรอบและแนวความคิดในการวิจัย เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.4.3 กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเขียนนิยามตามลักษณะที่ต้องการวัด

3.4.4 ร่างแบบสอบถามโดยทำการเขียนข้อความให้มีความครอบคลุมตามโครงสร้างของนิยามศัพท์เฉพาะและเป็นไปตามสัดส่วนของผังออกข้อคำถาม

3.4.5 นำร่างแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อพิจารณาและปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3.4.6 นำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์

ความคิดเห็นสอดคล้องต้องกัน (Index of Item objective congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้ทีเกณฑ์ค่า $IOC \geq 0.5$

3.4.7 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและเสนอกรรมการควบคุมสารนิพนธ์พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

3.4.8 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจนมีความสมบูรณ์และมีความเหมาะสมไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กองพัน.น.นส.ที่ 1 ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อิอัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3.4.9 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กองพัน.น.นส.ที่ 2 ปี 2566 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 นาย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กองพัน.น.นส.ที่ 2 ปี 2566 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 นาย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็นชั้นภูมิ โดยข้อมูลที่รวบรวมมาจากแบบสอบถามมีข้อมูลขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปบรรยายซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่ออธิบายลักษณะปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.น.นส.ที่ 2

3.5.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) โดยการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ในการพิสูจน์สมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ เพื่อเป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรเดียวและตัวแปรหลายตัว ซึ่งปัจจัยในที่นี้ คือปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง กับตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.น.นส.ที่ 2

3.6 การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบแล้ว มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ SPSS for window ในการประมวลผล โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

3.6.1.1 หาค่า IOC เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยกำหนดเกณฑ์ค่า $IOC \geq 0.5$

3.6.1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาล (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .89

3.6.1.3 นำแบบทดสอบวัดความรู้ที่มีค่าความยากง่ายและมีอำนาจจำแนกใช้ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR – 20 (Kuder – Richardson Formula 20) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .88

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.2.1 สถิติพื้นฐาน

- 1) การแจกแจงความถี่ (Frequency)
- 2) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 3) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 4) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.2.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) การทดสอบค่าที (t-test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's moment product correlation) โดยการนำข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายสรุปผลการศึกษาคำตอบที่กำหนดการให้คะแนนคำตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับมาก	ให้	4	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับน้อย	ให้	2	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

สำหรับการสร้างเกณฑ์การตีความ/แปลความหมายแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์แบบ ช่วงเท่าระหว่างช่วงต่าง ๆ ดังนี้

$$= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}$$

จำนวนชั้น

$$= \frac{5-1}{5}$$

5

$$= 0.8$$

ดังนั้น การตีความระดับความเห็นในแบบสอบถามจะได้ค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.20 - 5.00	หมายถึง	ความเห็นในระดับมากที่สุด
3.40 - 4.19	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
2.60 - 3.39	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.80 - 2.59	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00 - 1.79	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดให้ แสดงความคิดเห็น จะใช้การวิเคราะห์สร้างข้อสรุปเป็นประเด็นๆ และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 นำเสนอผลการศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ส่วน

1. ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย
3. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย
4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
16-20 ปี	94	23.5
21-25 ปี	292	73.0
25- 30 ปี	14	3.5
รวม	400	100
กองร้อยที่ศึกษา		
ร้อย.นนส.ที่ 1	100	25.0
ร้อย.นนส.ที่ 2	100	25.0
ร้อย.นนส.ที่ 3	100	25.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

กองร้อยที่ศึกษา		
ร้อย.น.นส.ที่ 4	100	25.0
รวม	400	100
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	381	79.5
อนุปริญญา	74	18.5
ปริญญาตรี	8	2.0
รวม	400	100
ระดับรายครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	257	64.3
20,001 – 40,000 บาทต่อเดือน	126	31.5
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	17	4.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.น.นส.ที่ 2 มีปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

ด้านอายุ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่ม 21 – 25 ปี จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 16-20 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และกลุ่มอายุ 26-30 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ด้านกองร้อยที่ศึกษา ทั้ง 4 กองร้อย เท่ากันทั้ง 4 กองร้อย กองร้อย.น.นส.ที่ 1 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 กองร้อย.น.นส.ที่ 2 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 กองร้อย.น.นส.ที่ 3 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 กองร้อย.น.นส.ที่ 4 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ด้านระดับการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาคือกลุ่มอนุปริญญา จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และกลุ่มปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ด้านระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมา ได้แก่ กลุ่ม ต่ำกว่า 20,000 – 40,000 บาทต่อเดือน จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 และกลุ่ม 40,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย ได้แก่ ปัจจัยการกล่อมเกลாதทางการเมือง ด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสถาบันการศึกษา และด้านสื่อมวลชน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทย	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	แปลผล
ปัจจัยการกล่อมเกลาททางการเมือง			
ด้านครอบครัว			
ครอบครัวของท่านกระตุ้นให้ท่านมีความสนใจข้อมูลข่าวสารทางการเมือง	3.64	0.86	มาก
ท่านกับคนในครอบครัวร่วมกันพูดคุยวิจารณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมือง	3.28	1.06	ปานกลาง
ครอบครัวของท่านส่งเสริมให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง	3.16	1.03	ปานกลาง
ด้านกลุ่มเพื่อน			
กลุ่มเพื่อนของท่าน ให้ความสนใจกับข้อมูลข่าวสารกิจกรรมสถานการณ์ทางการเมืองอยู่เสมอ	3.10	0.83	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทย	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	แปลผล
ปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง			
ด้านกลุ่มเพื่อน			
กลุ่มเพื่อนของท่านให้ความสำคัญกับหลักประชาธิปไตยตามครรลองหลักการของหลักศาสนา	2.77	0.94	ปานกลาง
กลุ่มเพื่อนส่งเสริมให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง	2.38	0.97	น้อย
ด้านสถาบันการศึกษา			
สถาบันการศึกษาของท่านมีการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองให้นักเรียนได้รับรู้	3.12	1.10	ปานกลาง
สถาบันการศึกษาของท่านมีการรณรงค์เกี่ยวกับประชาธิปไตย เช่น สนับสนุนให้เยาวชนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่	3.54	1.02	มาก
ท่านได้มีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ ในสถานศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาสังคมอิสลามและปัญหาทางการเมือง	4.16	0.73	มาก
ด้านสื่อมวลชน			
ท่านได้ติดตาม รับทราบข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเมืองการปกครองของไทยจากสื่อต่าง ๆ	3.23	0.71	ปานกลาง
ท่านแสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้วยการเขียนข้อความในหรือส่งภาพเคลื่อนไหวเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์	3.24	0.85	ปานกลาง
ท่านเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของสื่อมวลชนที่ท่านติดตาม	3.91	1.61	มาก
รวม	3.21	0.92	ปานกลาง

จากตาราง 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.21$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

ด้านครอบครัวเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครอบครัวของท่านกระตุ้นให้ท่านมีความสนใจข้อมูลข่าวสารทางการเมือง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.86) รองลงมาคือ ท่านกับคนในครอบครัวร่วมกันพูดคุยวิจารณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$, S.D.=1.06) และครอบครัวของท่านส่งเสริมให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.16$, S.D.=1.03)

ด้านกลุ่มเพื่อน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของท่านให้ความสนใจกับข้อมูลข่าวสารกิจกรรมสถานการณ์ทางการเมืองอยู่เสมอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.10$, S.D.=0.83) รองลงมา คือกลุ่มเพื่อนของท่านให้ความสำคัญกับหลักประชาธิปไตยตามครรลองหลักการของหลักศาสนา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.77$, S.D.=0.94) และกลุ่มเพื่อนส่งเสริมให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=3.28$, S.D.=0.97)

ด้านสถาบันการศึกษา เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านได้มีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ ในสถานศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาสังคมอิสลามและปัญหาทางการเมือง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือสถาบันการศึกษาของท่านมีการรณรงค์เกี่ยวกับประชาธิปไตย เช่น สนับสนุนให้เยาวชนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$, S.D. = 1.02) และสถาบันการศึกษาของท่านมีการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองให้นักเรียนได้รับรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12$, S.D. = 1.10)

ด้านสื่อมวลชน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของสื่อมวลชนที่ท่านติดตาม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$, S.D. = 1.61) รองลงมา คือ ท่านแสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้วยการเขียนข้อความในหรือส่งภาพเคลื่อนไหวเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$, S.D. = 0.85) และ ท่านได้ติดตามรับทราบข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเมืองการปกครองของไทยจากสื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$, S.D. = 0.71)

4.3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย และด้านความเชื่อมั่นในหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	แปลผล
ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย			
ในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนชาวไทย ท่านให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย	2.68	1.00	ปานกลาง
ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียง เลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกการเมือง การเลือกตั้ง	3.78	1.04	มาก
ท่านได้มีความสนใจที่จะออกเสียงเลือกตั้ง	4.16	1.06	มาก
ด้านความเชื่อมั่นในหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย			
ท่านเชื่อว่าระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขสามารถสร้างความกลมเกลียวเหนียวแน่นให้กับคนในชาติได้อย่างเหมาะสม	4.21	1.03	มากที่สุด
ในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนชาวไทย ท่านมีความเชื่อมั่นกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย	4.06	1.01	มาก
ท่านเชื่อมั่นว่า หลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยการเมืองที่ดี ทำให้การพัฒนาประเทศไปได้ดีด้วย	4.08	1.04	มาก
รวม	3.70	0.88	ปานกลาง

จากตาราง 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.70$, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านได้มีความสนใจที่จะออกเสียงเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 1.06) รองลงมาท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกการเมือง การเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, S.D. = 1.04) และในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนชาวไทย ท่านให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.68$, S.D. = 1.00)

ด้านความเชื่อมั่นในหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านเชื่อว่าระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขสามารถสร้างความกลมเกลียวเหนียวแน่นให้กับคนในชาติได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.21$, S.D. = 1.03) รองลงมา ท่านเชื่อมั่นว่า หลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยการเมืองที่ดี ทำให้การพัฒนาประเทศไปได้ดีด้วย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, S.D. = 1.04) และในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนชาวไทย ท่านให้ความเชื่อมั่นกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D. = 1.01)

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.4.1 ผลการวิเคราะห์สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ กองร้อยที่ศึกษา ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามอายุ

ANOVA	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.250	2	0.12	0.45	0.000*
ภายในกลุ่ม	107.21	397	0.27		
รวม	107.46	399			

หมายเหตุ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.4 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามอายุแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
16-20ปี	21-25 ปี	-.05458	0.06163	0.102
	26-30 ปี	0.01216	0.14887	0.000*
21-25 ปี	16-20ปี	-.05458	0.06163	0.102
	26-30 ปี	0.06674	0.14218	0.028*
26-30ปี	16-20ปี	0.01216	0.14887	0.000*
	21-25ปี	0.06674	0.14218	0.028*

หมายเหตุ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.5 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน โดยแตกต่างระหว่างกลุ่ม มี 2 คู่ กลุ่มที่ต่างกัน คือ อายุ 16-20 ปี กับ อายุ 21-25 ปี และอายุ 26-30 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตาม
กองร้อยที่ศึกษา

ANOVA	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	23.12	3	7.70	36.19	0.000*
ภายในกลุ่ม	84.34	396	0.21		
รวม	107.46	399			

หมายเหตุ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.6 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตาม
กองร้อยที่ศึกษา แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีกองร้อยที่ศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองการ
ปกครองไทย แตกต่างกัน ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่าง
กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(I) กองร้อยที่ศึกษา	(J) กองร้อยที่ศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ร้อย.นนส.ที่ 1	ร้อย.นนส.ที่ 2	-.25000	0.06527	0.002*
	ร้อย.นนส.ที่ 3	-.47250	0.06527	0.000*
	ร้อย.นนส.ที่ 4	-.64000	0.06527	0.000*
ร้อย.นนส.ที่ 2	ร้อย.นนส.ที่ 1	0.25000	0.06527	0.002*
	ร้อย.นนส.ที่ 3	-.22250	0.06527	0.009*
	ร้อย.นนส.ที่ 4	-.39000	0.06527	0.000*
ร้อย.นนส.ที่ 3	ร้อย.นนส.ที่ 1	0.47250	0.06527	0.000*
	ร้อย.นนส.ที่ 2	0.22250	0.06527	0.009
	ร้อย.นนส.ที่ 4	-.16750	0.06527	0.088

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

(I) กองร้อยที่ศึกษา	(J) กองร้อยที่ศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ร้อย.นนส.ที่ 4	ร้อย.นนส.ที่ 1	0.64000	0.06527	0.000*
	ร้อย.นนส.ที่ 2	0.39000	0.06527	0.000*
	ร้อย.นนส.ที่ 3	0.16750	0.06527	0.088

หมายเหตุ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีกองร้อยที่ศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน โดยแตกต่างระหว่างกลุ่ม มี 3 คู่ที่ต่างกัน คือ ร้อย.นนส.ที่ 1 กับ ร้อย.นนส.ที่ 2, ร้อย.นนส.ที่ 3, ร้อย.นนส.ที่ 4 และร้อย.นนส.ที่ 2 กับ ร้อย.นนส.ที่ 1, ร้อย.นนส.ที่ 3, ร้อย.นนส.ที่ 4 และร้อย.นนส.ที่ 3 กับ ร้อย.นนส.ที่ 1, ร้อย.นนส.ที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.8 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามระดับการศึกษา

ANOVA	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.119	2	0.59	0.21	0.000*
ภายในกลุ่ม	107.34	397	0.27		
รวม	107.34	399			

หมายเหตุ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.9 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย แตกต่างกัน ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference(LSD) ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(I) 3. ระดับการศึกษา	(J) 3. ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	อนุปริญญา	0.03067	0.06711	0.774
	ปริญญาตรี	0.09486	0.18614	0.000*
อนุปริญญา	มัธยมศึกษาปลายหรือเทียบเท่า	-.03067	0.06711	0.774
	ปริญญาตรี	0.06419	0.19353	0.000*
ปริญญาตรี	มัธยมศึกษาปลายหรือเทียบเท่า	-.09486	0.18614	0.000*
	อนุปริญญา	-.06419	0.19353	0.000*

หมายเหตุ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย แตกต่างกัน โดยแตกต่างระหว่างกลุ่ม มี 2 คู่ที่ต่างกัน คือ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ากับ ปริญญาตรี และอนุปริญญา กับ ปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามรายได้ครอบครัวต่อเดือน

ANOVA	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.24	2	0.12	0.43	0.000*
ภายในกลุ่ม	107.42	397	0.27		
รวม	107.46	399			

หมายเหตุ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามรายได้ครัวต่อเดือนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.11 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับรายได้ครัวต่อเดือนแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามรายได้ครัวต่อเดือนแตกต่างกัน ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference(LSD) ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(I) 5. ระดับรายได้ครัว	(J) 5. ระดับรายได้ครัว	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ต่ำกว่า 20,000 บาท	20,000-40,000 บาท	-0.00881	0.05658	0.175
	40,001 บาท ขึ้นไป	-.02939	0.13028	0.000*
20,000-40,000 บาท	ต่ำกว่า 20,000 บาท	0.00881	0.05658	0.175
	40,001 บาท ขึ้นไป	-.03820	0.13028	0.000*
40,001 บาท ขึ้นไป	ต่ำกว่า 20,000 บาท	0.02939	0.13028	0.000*
	20,000-40,000 บาท	0.03820	0.13442	0.000*

หมายเหตุ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับรายได้ครัวต่อเดือนแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย จำแนกตามรายได้ครัวต่อเดือนแตกต่างกัน โดยแตกต่างระหว่างกลุ่ม มี 2 คู่ ที่ต่างกัน คือ ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน กับ 40,001 บาทขึ้นไป และ 20,000 – 40,000 บาทต่อเดือน กับ มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4.2 ผลการวิเคราะห์สมมุติฐานที่ 2 การกล่อมเกลາทางการเมือง ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสถาบันการศึกษา ด้านสื่อมวลชน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน

ตาราง 4.12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกล่อมเกลາทางการเมืองที่ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย

การกล่อมเกล่าทางการเมืองที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย	ความสัมพันธ์ (r)	ความแตกต่าง Sig.
ด้านครอบครัว	0.61	0.000*
ด้านกลุ่มเพื่อน	0.59	0.000*
ด้านสถาบันการศึกษา	0.58	0.000*
ด้านสื่อมวลชน	0.62	0.000*

หมายเหตุ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.12 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกล่อมเกล่าทางการเมืองที่ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ด้วยเทคนิคสหสัมพันธ์เพียร์สัน (r) พบว่า การกล่อมเกล่าทางการเมืองด้านสื่อมวลชน มีผลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย ในระดับปานกลาง ($r=0.62$) การกล่อมเกล่าทางการเมืองด้านครอบครัว มีผลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย ในระดับปานกลาง ($r=0.61$) การกล่อมเกล่าทางการเมืองด้านกลุ่มเพื่อน มีผลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย ในระดับปานกลาง ($r=0.59$) และการกล่อมเกล่าทางการเมืองด้านสถาบันการศึกษา มีผลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย ในระดับปานกลาง ($r=0.58$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.13 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ปัจจัยส่วนบุคคล	
อายุ	เป็นไปตามสมมติฐาน
กองร้อยที่ศึกษา	เป็นไปตามสมมติฐาน
ระดับการศึกษา	เป็นไปตามสมมติฐาน
รายได้ครอบครัวต่อเดือน	เป็นไปตามสมมติฐาน
ปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง	
ด้านครอบครัว	เป็นไปตามสมมติฐาน
ด้านกลุ่มเพื่อน	เป็นไปตามสมมติฐาน
ด้านสถาบันการศึกษา	เป็นไปตามสมมติฐาน
ด้านสื่อมวลชน	เป็นไปตามสมมติฐาน

หมายเหตุ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ กองร้อยที่ศึกษา ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน และปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสถาบันการศึกษา ด้านสื่อมวลชน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน สรุปได้ว่าทุกข้อเป็นไปตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 ใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) มุ่งเน้นการศึกษาในพื้นที่โรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนรวม 400 คน

5.1 สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 มีปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

ด้านอายุ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่ม 21 – 25 ปี จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุ 16-20 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และกลุ่มอายุ 26-30 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ด้านกองร้อยที่ศึกษา ทั้ง 4 กองร้อย เท่ากันทั้ง 4 กองร้อย กองร้อย.นนส.ที่ 1 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 กองร้อย.นนส.ที่ 2 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 กองร้อย.นนส.ที่ 3 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 กองร้อย.นนส.ที่ 4 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ด้านระดับการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาคือกลุ่มอนุปริญญา จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และกลุ่มปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ด้านระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมา ได้แก่ กลุ่ม 20,000 – 40,000 บาทต่อเดือน จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 และกลุ่ม 40,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.21$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

ด้านครอบครัวเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครอบครัวของท่าน กระตุ้นให้ท่านมีความสนใจข้อมูลข่าวสารทางการเมือง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.86) รองลงมาคือ ท่านกับคนในครอบครัวร่วมกันพูดคุยวิจารณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$, S.D.=1.06) และครอบครัวของท่านส่งเสริมให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.16$, S.D.=1.03)

ด้านกลุ่มเพื่อน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของท่านให้ความสนใจกับข้อมูลข่าวสารกิจกรรมสถานการณ์ทางการเมืองอยู่เสมอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.10$, S.D.=0.83) รองลงมา คือกลุ่มเพื่อนของท่านให้ความสำคัญกับหลักประชาธิปไตยตามครรลองหลักการของหลักศาสนา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.77$, S.D.=0.94) และกลุ่มเพื่อนส่งเสริมให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=3.28$, S.D.=0.97)

ด้านสถาบันการศึกษา เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านได้มีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ ในสถานศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาสังคมอิสลามและปัญหาทางการเมือง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.16$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือสถาบันการศึกษาของท่านมีการรณรงค์เกี่ยวกับประชาธิปไตย เช่น สนับสนุนให้เยาวชนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$, S.D. = 1.02) และสถาบันการศึกษาของท่านมีการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองให้นักเรียนได้รับรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12$, S.D. = 1.10)

ด้านสื่อมวลชน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของสื่อมวลชนที่ท่านติดตาม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.91$, S.D. = 1.61) รองลงมา คือ ท่านแสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้วยการเขียนข้อความในหรือส่งภาพเคลื่อนไหวเครือข่าย

อินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.24$, S.D. = 0.85) และ ท่านได้ติดตาม รับประทานอาหาร ข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเมืองการปกครองของไทยจากสื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.23$, S.D. = 0.71)

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.70$, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านได้มีความสนใจที่จะออกเสียงเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.16$, S.D. = 1.06) รองลงมาท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกการเมือง การเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.78$, S.D. = 1.04) และในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนชาวไทย ท่านให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 2.68$, S.D. = 1.00)

ด้านความเชื่อมั่นในหลักการปกครองในระบบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านเชื่อว่าระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขสามารถสร้างความกลมเกลียวเหนียวแน่นให้กับคนในชาติได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 3.21$, S.D. = 1.03) รองลงมา ท่านเชื่อมั่นว่า หลักการปกครองในระบบประชาธิปไตย การเมืองที่ดี ทำให้การพัฒนาประเทศไปได้ดีด้วย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.08$, S.D. = 1.04) และในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนชาวไทย ท่านให้ความเชื่อมั่นกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.06$, S.D. = 1.01)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ กองร้อยที่ศึกษา ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน และปัจจัยการกล่อมเกลாதทางการเมือง ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสถาบันการศึกษา ด้านสื่อมวลชน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน สรุปได้ว่าทุกข้อเป็นไปตามสมมติฐาน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 ตามสมมุติฐาน 2 ข้อ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ กองร้อยที่ศึกษา ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน ข้อมูลปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 มีปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้ ด้านอายุ ด้านกองร้อยที่ศึกษา ด้านระดับการศึกษา ด้านระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือน ทำให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านครอบครัวเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครอบครัวของท่านกระตุ้นให้ท่านมีความสนใจข้อมูลข่าวสารทางการเมือง อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านกับคนในครอบครัวร่วมกันพูดคุยวิจารณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง และครอบครัวของท่านส่งเสริมให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ด้านกลุ่มเพื่อน เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของท่านให้ความสนใจกับข้อมูลข่าวสารกิจกรรมสถานการณ์ทางการเมืองอยู่เสมอ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือกลุ่มเพื่อนของท่านให้ความสำคัญกับหลักประชาธิปไตยตามครรลองหลักการของหลักศาสนา อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มเพื่อนส่งเสริมให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอยู่ในระดับน้อย ด้านสถาบันการศึกษา เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านได้มีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ ในสถานศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาสังคมอิสลามและปัญหาทางการเมือง อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือสถาบันการศึกษาของท่านมีการรณรงค์เกี่ยวกับประชาธิปไตย เช่น สนับสนุนให้เยาวชนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ อยู่ในระดับมาก และสถาบันการศึกษาของท่านมีการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองให้แก่แก่นักเรียนได้รับรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านสื่อมวลชน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของสื่อมวลชนที่ท่านติดตาม อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ท่านแสดงความ

คิดเห็นทางการเมืองด้วยการเขียนข้อความในหรือส่งภาพเคลื่อนไหวเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับปานกลาง และ ท่านได้ติดตาม รับทราบข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเมืองการปกครองของไทยจากสื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับแนวคิดของ สิ่งหัทธามณีจันสุข (2561) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองจากงานวิจัยของ Milbrath และ Leser ปัจจัยด้านสิ่งเร้าจากสภาพแวดล้อม (Environment Stimuli) หมายถึง ลักษณะของระบบสังคมและสภาพการณ์ทางการเมือง ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลเท่านั้น แต่มีส่วนให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับขอบเขตปทัสถานและทางเลือกต่าง ๆ ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง บุคคลแต่ละคนแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน ในขณะที่รับสิ่งเร้าจากระบบการเมืองและสังคมไม่เท่ากัน เพราะเขาเลือกในสิ่งที่เหมาะสมต่อตนเองเท่านั้น ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล (Personal Factors) มี 5 ประการ ได้แก่ พันธุกรรม แรงขับ ความต้องการทางจิตใจและร่างกาย และความเชื่อต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติทางการเมืองของแต่ละคน ปัจจัยส่วนบุคคลจึงถือเป็นปัจจัยเอื้ออำนวยให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกันออกไป ปัจจัยด้านเพศ พบว่า เพศชายมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าเพศหญิง นอกจากนี้ยังพบว่าในกลุ่มคนที่มีสถานภาพต่ำ อัตราการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ชายและผู้หญิงมีความแตกต่างกันมาก ผู้ชายมีส่วนร่วมมากกว่าผู้หญิง แต่ในกลุ่มคนที่มีสถานภาพสูง อัตราความแตกต่างในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ชายและผู้หญิงมีต่ำมาก สิ่งที่ทำให้เพศชายและหญิงมีอัตราการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันนั้น สาเหตุเกิดจากการที่ผู้ชายมีความรู้สึกว่าตนเองมีประสิทธิภาพในทางการเมืองมากกว่าผู้หญิง นอกจากนี้พบว่าอัตราความแตกต่างในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเพศชายและหญิงจะลดน้อยลงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงให้เป็นสมัยใหม่มากขึ้น ปัจจัยด้านอายุ พบว่าระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงขึ้น ผู้มีส่วนร่วมทางการเมืองจะมีอายุสูงขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 30-50 ปี และระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองจะลดลงเมื่อผู้มีส่วนร่วมทางการเมืองมี อายุ 60 ปี ปัจจัยด้านสถานะทางสังคม พบว่าการสมรสเป็นปัจจัยหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงสภาพและบทบาทมากขึ้น และมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง นอกจากนี้การศึกษายังคงเป็นส่วนหนึ่งในการเข้ามามีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากหากบุคคลมีการศึกษาที่ดีจะตระหนักถึงความสำคัญในประเด็นการมีส่วนร่วมทางสังคมมากกว่าบุคคลที่ระดับการศึกษาน้อย โดยบุคคลที่มีการศึกษาดีจะติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และให้ความสนใจต่อการรณรงค์หาเสียงมากกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาน้อย บุคคลที่มีการศึกษาดีจะมีความคิด

เห็นในเรื่องการเมืองกว้างขวางมาก ความสนใจต่อการเมืองจะมีเป้าหมายหรือประเด็นที่กว้างกว่าและสามารถที่จะใช้อิทธิพลบีบบังคับได้ กล่าวโดยสรุปปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นประเด็นสำคัญในการแสดงออกพฤติกรรมบุคคลที่มีปัจจัยหรือสิ่งผลักดันที่ทำให้เกิดการกระทำ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คืออายุ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการเมือง โดยปัจจัยเหล่านี้ถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง และสอดคล้องกับงานวิจัยของภาณุวัฒน์ มัชฌมนันท์ (2561) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย พบว่า ภาพรวมระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณารูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รูปแบบการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านทางสื่อออนไลน์ รองลงมาคือรูปแบบการเข้าชื่อเพื่อเรียกร้องประเด็นสาธารณะ รูปแบบการร่วมชุมนุมทางการเมือง รูปแบบการร่วมประชุมหรือทำกิจกรรมทางชุมชน รูปแบบการใช้ความรุนแรงทางการเมือง และรูปแบบการร่วมกิจกรรมขององค์กรทางการเมืองมีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำ ด้านการเปรียบเทียบรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย พบว่า เพศ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน คะแนนเฉลี่ยทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว และความรู้ทางการเมืองการปกครองไทยต่างกัน จึงมีรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนแตกต่างกัน ส่วนประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณะต่างกัน มีรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน พบว่ามี 2 ปัจจัย 1.ปัจจัยความสนใจทางการเมืองและปัจจัยฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และด้านปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียน คือ ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว

สมมุติฐานที่ 2 การกล่อมเกลາทางการเมือง ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสถาบันการศึกษา ด้านสื่อมวลชน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยแตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระยะบอบ

ประชาธิปไตย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านได้มีความสนใจที่จะออกเสียงเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก รองลงมาท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกการเมือง การเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก และในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนชาวไทย ท่านให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง ด้านความเชื่อมั่นในหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ท่านเชื่อว่าระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขสามารถสร้างความกลมเกลียวเหนียวแน่นให้กับคนในชาติได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ท่านเชื่อมั่นว่า หลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยการเมืองที่ดี ทำให้การพัฒนาประเทศไปได้ดีด้วย อยู่ในระดับมาก และในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนชาวไทย ท่านให้ความเชื่อมั่นกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ Milbrath and Goel (อ้างถึงใน ทิชัมพร ค่ายหนองสรวง , 2552 , หน้า21-22) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง มี 2 ประเภท ได้แก่ 1.ปัจจัยด้านสิ่งเร้าจากสภาพแวดล้อม (Environmental Stimuli) หมายถึง ลักษณะของระบบสังคมและสถานการณ์ทางการเมือง ซึ่งไม่เพียงจะกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทางการเมืองของแต่ละบุคคลเท่านั้น แต่มีส่วนให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับขอบเขตทางเลือกต่าง ๆ ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง บุคคลแต่ละคนแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกันก็อาจรับสิ่งเร้าจากระบบการเมืองและสังคมได้ไม่เท่ากัน เพราะบุคคลแต่ละคนจะเลือกรับรู้และเลือกสรรเฉพาะสิ่งเร้าที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของตนเท่านั้น ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล (Personal Factor) คือพันธูกรรมความต้องการด้านบุคลิกภาพ ความต้องการทางจิตใจ ร่างกายและความเชื่อต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติทางการเมืองของแต่ละคน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ เกิดแก้ว (2565) การศึกษาเรื่อง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยเยาวชนส่วนใหญ่ติดตามข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต หรือสื่อโซเชียลชีวิตต่าง ๆ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อนที่เยาวชนสามารถสื่อสารพูดคุยความคิดเห็นทางการเมือง และพรรคการเมืองที่สร้างอุดมการณ์ทางการเมืองผ่านข้อความหรือสื่อในทางอินเทอร์เน็ตนั้นมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรชนันท์ สายจันดี, ธรรมนิศย์ วราภรณ์ และ ชัยยศ จินารัตน์ (2565) การศึกษาเรื่อง การรับรู้

ทางการเมือง การกล่อมเกลາทางการเมือง และการมีส่วนร่วมของเยาวชนในประเทศไทย พบว่า การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับกลาง โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรับรู้ทางการเมือง รองลงมาคือ การกล่อมเกลาทางการเมือง และน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง นอกจากนี้ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน ประกอบด้วย ความไว้วางใจแบบกระจาย ความไว้วางใจเฉพาะเจาะจง การรับรู้ภายในกลุ่มเพื่อน และการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนรุ่นใหม่ สามารถเกิดจากการทำกิจกรรมสาธารณะด้วยความสมัครใจ การเฝ้าติดตามผลกระทบจากการใช้สิทธิพลทางการเมือง การกำเนิดแนวคิดทางการเมือง ซึ่งอาจเป็นผลต่อเนื่องจากการรับฟังแนวคิดหรืออคติทางการเมือง ความรวดเร็วของการสื่อสารในสังคมออนไลน์ ความรอบรู้ภายใน ความชื่นชมเฉพาะและกลุ่มเพื่อน

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ประการแรก การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 จากการวิจัยพบว่านักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 ในปัจจุบัน ยังมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่มาก ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นอย่างมาก จำเป็นให้หน่วยงานรัฐต่าง ๆ สถาบันการศึกษา และสถาบันครอบครัว ต้องสนับสนุนและการณรงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น

ประการสอง การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 ควรให้สิทธิในการแสดงความคิดเห็น หรือสามารถตัดสินใจเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วม เนื่องจากในการเข้ามามีส่วนร่วมบางเรื่องทางกฎหมาย อาจมีข้อขัดแย้งกัน

ประการสาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก วิทยาลัยนักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 ควรได้รับการปลูกฝังทั้งหลักการการมีส่วนร่วมทางการเมืองนระบอบประชาธิปไตย ที่สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อในอนาคตสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ประการแรก ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะพื้นที่โรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2 ในครั้งต่อไปจึงควรศึกษาโรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส. อื่น ๆ ด้วย

ประการสอง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสถาบันการศึกษา และด้านสื่อมวลชน ในครั้งต่อไปจึงควรศึกษา อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ ปัจจัยด้านอิทธิพลของบริบทของบุคคล และปัจจัยด้านอิทธิพลของวัฒนธรรม ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง เพิ่มเติม

ประการสาม ควรมีการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กองพัน.นนส. ที่นอกเหนือจากนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2

บรรณานุกรม

- กุลญาดา เนื่องจำนงค์. (2556). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. (วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณฐมน หมวกฉิม. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของเยาวชนชาวไทย. *วารสารรัชต์
ภาคย์*, 15(38), 253-265.
- ณิชกานต์ สอยโว. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขต
เทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2566). “พลเมืองศึกษา (Civic Education): พัฒนาการเมืองไทยโดยสร้าง
ประชาธิปไตยที่ “คน”.” วันที่สืบค้น 1 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <http://social.obec.go.th/node/64>.
- เปรมศักดิ์ แก้วมรกต. (2560). วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของวัยรุ่น ในสังคมพหุวัฒนธรรม:
กรณีศึกษา อำเภอนาทม จังหวัดสงขลา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 12, 217-225.
- พรพรรณนันทน์ สายจันดี, ธรรมนิตย วราภรณ์ และ ชัยยศ จินารัตน. (2565). การรับรู้ทางการเมือง การ
กล่อมเกลางานทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของเยาวชนในประเทศไทย. *วารสาร
พุทธปรัชญาวิวัฒน์*, 6(2), 26-40.
- ภาณุวัฒน์ มัชฌมนันท์. (2561). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการ
ปกครองไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนสามเสน
วิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภูสิทธิ์ ชันติกุล. (2553). รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร
(รายงานวิจัย). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- รพีพร ชงทอง. (2564). การมีส่วนร่วมทางการเมืองสมัยใหม่ของเด็กและเยาวชน. *วารสารวิจัยและ
พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 16(1), 27-39.
- ลิขิต ชีรเวทิน. (2553). *การเมืองการปกครองของไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัชรวิไลยสาร. (2545). *การเมืองภาคประชาชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แมงฆา.
- วิทยากร เชียงกุล. (2561). “การศึกษาจะมีส่วนแก้ไขวิกฤตสังคมไทยได้อย่างไร” *วารสารวิชาการ*.
1(11), พฤศจิกายน, 7-13.

- สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2550). นโยบายสาธารณะ: การวิเคราะห์แนวคิดและกระบวนการของคณะบริหาร
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยรัฐศาสตศาตร์.
- สมบัติ นามบุรี. (2562). ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในงานรัฐประศาสนศาสตร์. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 2(1),
183-197.
- สรพงษ์ เกิดแก้ว. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในเขต
กรุงเทพฯ. *วารสารวิชาการไทยวิจัยและการจัดการ*, 3(1), 55-65.
- สิงห์คำ มณีจันสุข. (2561). ประชาธิปไตยกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน. *วารสารวิจัย
วิชาการ*, 1(2), 109-119.
- Biney, E. & Amoateng, A. Y. (2019). Youth political participation in the EU:
Evidence from a cross-national analysis. *Journal of Youth Studies*, 23(7), 819-836 Retrieved
from <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13676261.2019.1636951>
- Finn, M. K. W. (2020). Political participation among Canadian Arab youth. *Journal of Youth
Studies*. Retrieved from [https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/
13676261.2022.2027898](https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13676261.2022.2027898)
- Kitanova, Magdalena. (2019). The politics of global youth participation. *Journal of Youth Studies*.
22(7), 926-940. Retrieved from [https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/
13676261.2018.1559282](https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13676261.2018.1559282)
- Koufman. (1949). Youth political participation in the EU: Evidence from a cross-national analysis.
Journal of Youth Studies, 23(7), 819-836 Retrieved from
<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13676261.2019.1636951>
- Krejcie, R. V. & D.W. Morgan. (1970). “Determining Sample Size for Research Activities”.
Educational and Psychological Measurement. 30(3) : 607 – 610
- Kwon, S. A. (2019). Youth political participation: A qualitative study of undergraduate students at
the university of Ghana. *Journal of Politics, Economics and Society*, 9-25. Retrieved from
<https://www.researchgate.net/publication/334769071>
- Levy, Brett & Akiva, Thomas. (2019). *Motivating political participation among youth: An analysis
of factors related to adolescents' political engagement*. New York: University at Albany.

ภาคผนวก

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทยของนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก กรณีศึกษานักเรียน กองพัน.นนส.ที่ 2”

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ใช้เพื่อเก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ระดับปริญญาโท หลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะถูกนำไปใช้ประโยชน์ทางการ
วิจัยเพื่อศึกษา ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความ
เป็นจริง และขอขอบคุณที่ท่านกรุณาสละเวลาของท่านในการตอบแบบสอบถาม ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล โปรดกาเครื่องหมาย “√” ลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ตรงกับข้อมูลส่วนบุคคลของท่านมากที่สุด

1) อายุ

- 1) 15-20 ปี 2) 21-25 ปี 3) 25-30 ปี

2) กองร้อยที่ศึกษา

- 1) ร้อย.นนส.ที่ 1 2) ร้อย.นนส.ที่ 2 3) ร้อย.นนส.ที่ 3 4) ร้อย.นนส.ที่ 4

3) การศึกษา

- 1) มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า 2) อนุปริญญา 3) ปริญญาตรี

4) รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 20,000 บาท 2) 20,001-50,000 บาท 3) มากกว่า 50,001 บาท

ส่วนที่ 2 ปัจจัยการกล่อมเกล้าทางการเมืองที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทย ขอให้ท่านพิจารณาตามข้อที่กำหนด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นซึ่งมีการจำแนกออกเป็น 5 ระดับ

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยการกล่อมเกล้าทางการเมือง					
1. ปัจจัยด้านครอบครัว					
1.1 ครอบครัวของท่านกระตุ้นให้ท่านมีความสนใจข้อมูลข่าวสารทางการเมือง					
1.2 ท่านกับคนในครอบครัวร่วมกันพูดคุยวิจารณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมือง					
1.3 ครอบครัวของท่านส่งเสริมให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง					
2. ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน					
2.1 กลุ่มเพื่อนของท่านให้ความสนใจกับข้อมูลข่าวสารกิจกรรมสถานการณ์ทางการเมืองอยู่เสมอ					
2.2 กลุ่มเพื่อนของท่านให้ความสำคัญกับหลักประชาธิปไตยตามครรลองหลักการของหลักศาสนา					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.3 กลุ่มเพื่อนส่งเสริมให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง					
3. ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา					
3.1 สถาบันการศึกษาของท่านมีการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองให้นักเรียนได้รับรู้					
3.2 สถาบันการศึกษาของท่านมีการรณรงค์เกี่ยวกับประชาธิปไตย เช่น สนับสนุนให้เยาวชนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่					
3.3 ท่านได้มีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ในสถานศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาสังคมอิสลามและปัญหาทางการเมือง					
4. ปัจจัยด้านสื่อมวลชน					
4.1 ท่านได้ติดตาม รับทราบข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเมืองการปกครองของไทยจากสื่อต่าง ๆ					
4.2 ท่านแสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้วยการเขียนข้อความในหรือส่งภาพเคลื่อนไหวเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์					
4.3 ท่านเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของสื่อมวลชนที่ท่านติดตาม					

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของไทย ขอให้ท่านพิจารณาตามข้อที่กำหนด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นซึ่งมีการจำแนกออกเป็น 5 ระดับ

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย					
1.1 ในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนชาวไทย ท่านให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย					
1.2 ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การรับฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกการเมือง การเลือกตั้ง					
1.3 ท่านได้มีความสนใจที่จะออกเสียงเลือกตั้ง					
2. ด้านความเชื่อมั่นในหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย					
2.1 ท่านเชื่อว่าระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขสามารถสร้างความกลมเกลียวเหนียวแน่นให้กับคนในชาติได้อย่างเหมาะสม					
2.2 ในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนชาวไทย ท่านให้ความเชื่อมั่นกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย					
2.3 ท่านเชื่อมั่นว่า หลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การเมืองที่ดี ทำให้การพัฒนาประเทศไปได้ดีด้วย					

ขอขอบพระคุณในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล : อภิสัทธี สีเคน
 วัน เดือน ปีเกิด : 28 เมษายน 2534
 ที่อยู่ปัจจุบัน : 102/3 หมู่ที่ 1 ตำบลเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

วุฒิการศึกษา
 ระดับปริญญาตรี : ร.บ. รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 ระดับปริญญาโท : ร.ม. บัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสยาม ปีการศึกษา 2563

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตำแหน่ง : ผู้บังคับหมวด กรรมนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก
 สถานที่ทำงาน : กองร้อยนักเรียนนายสิบที่ 3 (ร้อย.จระเข้) กองพันนักเรียน
 นายสิบที่ 2 กรรมนักเรียน โรงเรียนนายสิบทหารบก
 ตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การนำเสนองานวิจัย

อภิสัทธี สีเคน. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ทางการเมืองการปกครองไทยของ
 นักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต
 ร้อยเอ็ด, 13(2), XX-XX.